

លិខិតរបស់លោកប៉ូល

ការគ្រប់គ្រង

ជំនាញរបស់គ្រួសារប៉ូល

លោកប៉ូលកើតនៅក្នុងគ្រួសារសុស(ក្នុងប្រទេសទួរគីសព្វថ្ងៃ)នាដើមគ្រីស្តសករាជ។លោកជាជនជាតិយូដាដែលមានសញ្ជាតិរ៉ូម៉ាំងដូច្នេះលោកមានឈ្មោះពីរគឺតាមភាសាហេប្រឺឈ្មោះ "សាអ៊ូល" (ឬ "សូល") តាមភាសាឡាតាំងឈ្មោះ "ប៉ូល" ។កាលពីក្មេងលោកបានទទួលការអប់រំខាងគម្ពីរវិន័យនៅក្នុងយេរូសាឡឹមតាមរបៀបគណៈផារីស៊ីពីសំណាក់លោកគ្រូកាម៉ាលីអែលដែលមានឈ្មោះល្បីជាងគេ។

កាលពីដើមលោកប៉ូលមិនបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ទេលោកគ្រាន់តែឮអ្នកខ្លះប្រកាសថាមានបុរសម្នាក់ឈ្មោះយេស៊ូជា "ព្រះគ្រីស្ត" ជា "ព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់" និងជា "ព្រះអម្ចាស់" ។ដោយលោកប៉ូលកាន់តាមគម្ពីរវិន័យយ៉ាងតឹងរឹងលោកជំទាស់នឹងពួកគេយ៉ាងខ្លាំងព្រោះលោកយល់ថាពួកគេប្រមាថព្រះជាម្ចាស់។លោកក៏ចាប់ផ្តើមធ្វើទុក្ខបៀតបៀនអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូ។មានថ្ងៃមួយប្រហែលនៅគ.ស.៣៦ លោកបានធ្វើដំណើរទៅក្រុងដាម៉ាសប៉ុនប៉ងនឹងចាប់ចងគ្រីស្តបរិស័ទយកទៅឃុំឃាំងនិងប្រហារជីវិតស្រាប់តែព្រះយេស៊ូបង្ហាញព្រះអង្គផ្ទាល់ឲ្យលោកឃើញនាំឲ្យលោកប្រែចិត្តគំនិតមកជឿទុកចិត្តទាំងស្រុងលើព្រះអង្គវិញ(កិច្ចការ ៩.១-១៩)។បន្ទាប់មកលោកចាប់ផ្តើមប្រកាសដំណឹងល្អនៅមជ្ឈិមបូព៌ាទាំងមូលថាព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ត។លោកបានតែងតាំងព្រះសហគមន៍/ក្រុមជំនុំនៅតាមក្រុងនានាជាច្រើន។ដោយគ្រីស្តបរិស័ទក្នុងក្រុងទាំងនោះជួបប្រទះបញ្ហាផ្សេងៗពួកគេតែងតែសរសេរសំបុត្រមកសួរយោបល់ពីលោក។លោកក៏សរសេរលិខិតជាច្រើនច្បាប់ដើម្បីជួយដោះស្រាយបញ្ហារបស់គេលើកទឹកចិត្តគេព្រមទាំងជួយកសាងជំនឿរបស់គេផង។

លោកប៉ូលបានសរសេរលិខិតទាំងនេះក្នុងចន្លោះគ.ស.៥១-៦៤គឺមុនពេលលោកម៉ាកុសលោកលូកាលោកម៉ាថាយនិងលោកយ៉ូហានចងក្រងគម្ពីរដំណឹងល្អទៅទៀត។ដូច្នេះលិខិតទាំងនេះជាឯកសារដើមដំបូងនៃគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីថ្មី ហើយមានសារសំខាន់ជាទីបំផុត។

ជនជាតិយូដានៅសម័យនោះយល់ថាលោកប៉ូលបានក្បត់សាសនារបស់គេគេក៏ស្អប់លោកហើយបង្ករឿងឲ្យលោកជាប់ឃុំឃាំងជាច្រើនលើកច្រើនសា។នៅពេលចុងក្រោយលោកបានសុំឲ្យគេបញ្ជូនសំណុំរឿងរបស់លោកទៅថ្វាយព្រះចៅអធិរាជនៅក្រុងរ៉ូមកាត់ក្តី។លុះដល់គ.ស. ៦៤ព្រះចៅអធិរាជណែរ៉ុងបានចាប់ផ្តើមធ្វើទុក្ខបៀតបៀនគ្រីស្តបរិស័ទពេលនោះគេបានធ្វើឃាតលោកពេត្រុស/សិលា ហើយក្រោយមកទៀតលោកប៉ូលក៏ត្រូវគេកាត់កប្រហារជីវិតដែរ។

ពាក្យសុំ

ក្រុមរ៉ូម៖ កាលពីដើមក្រុងរ៉ូមជាអាជីវកររបស់ចក្រភពរ៉ូមម៉ោងដែលមានព្រះចៅអធិរាជសេសារគ្រប់គ្រង។ សព្វថ្ងៃក្រុងនេះជាអាជីវកររបស់ប្រទេសអ៊ីតាលី។

មុនពេលសរសេរលិខិតនេះលោកប៉ូលពុំដែលបានទៅក្រុងរ៉ូមទេតែលោកស្គាល់គ្រីស្តបរិស័ទជាតិយូដាជាច្រើននៅក្រុងនោះព្រោះជនជាតិយូដាតែងតែធ្វើដំណើរទៅមកក្នុងចក្រភពរ៉ូមទាំងទាំងមូល។ លោកសរសេរលិខិតនេះក្នុងអំឡុងគ.ស. ៥៧-៥៨គឺពេលលោកស្នាក់នៅក្រុងកូរិនថូស (រ៉ូម១៦.២៣)។ ប៉ុន្តែខែមុនលោកសរសេរលិខិតជូនគ្រីស្តបរិស័ទនៅក្រុងរ៉ូមលោកក៏បានសរសេរលិខិតមួយច្បាប់ផ្ញើជូនគ្រីស្តបរិស័ទនៅស្រុកកាឡាទីដែរដើម្បីរំលឹកគេឲ្យដឹងថាព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សមកពីគេជឿ មិនមែនមកពីគេសន្សំកុសលផលបុណ្យដោយប្រព្រឹត្តតាមវិន័យនោះឡើយ។ ដូច្នេះក្នុងលិខិតផ្ញើទៅគ្រីស្តបរិស័ទនៅក្រុងរ៉ូមនេះលោកបានលាតត្រដាងជំនឿរបស់លោកតាមសេចក្តីដែលលោកបានពន្យល់ត្រួសៗដល់គ្រីស្តបរិស័ទនៅស្រុកកាឡាទី។

គោលសំខាន់ៗ

- ១-៤:

លោកប៉ូលបញ្ជាក់ថាមនុស្សគ្រប់ៗរូបមិនថាជាតិណាសាសន៍ណាទេសុទ្ធតែជាប់បាបទាំងអស់គ្នាគឺគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះគេចាំបាច់ត្រូវតែជឿលើព្រះយេស៊ូជាព្រះសង្គ្រោះដើម្បីឲ្យបានសុចរិតនិងទទួលជីវិតពីព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គប្រោសតែអ្នកជឿឲ្យបានសុចរិតដូចពីមុនទ្រង់បានប្រោសលោកអប្រាហាំក្នុងគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ដែរ។

- ៥-៦:

លោកប៉ូលបរិយាយអំពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកគឺមនុស្សទាំងអស់ដែលជឿបានចូលរួមជាមួយព្រះយេស៊ូដែលសោយទិវង្គតនិងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ មនុស្សគ្រប់ៗរូបសុទ្ធតែជាប់បាបរួមជាមួយលោកអដាំយ៉ាងណាគេក៏អាចទទួលការសង្គ្រោះដោយរួមជាមួយព្រះយេស៊ូយ៉ាងនោះដែរឲ្យតែគេជឿលើព្រះអង្គ។

- ៧-៨:

បរិយាយអំពីការរារាំងរបស់មនុស្សព្រោះមានកិលេសតណ្ហាគ្រប់យ៉ាងទាក់ទាញចិត្តឲ្យឃ្មុតឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ប៉ុន្តែព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរគេនិងប្រទានព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់របស់ព្រះអង្គមកអ្នកជឿដើម្បីដោះគេឲ្យមានសេរីភាពដ៏ពិតប្រាកដ។

- ៩-១១:

លោកប៉ូលបានយកប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជនជាតិអឺរ៉ុបអាមេរិកគិតអំពីគម្រោងការដីលាក់កំបាំងរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់ដែលសព្វព្រះហឫទ័យសង្គ្រោះមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍។

• ១២-១៥:

បរិយាយអំពីរបៀបរស់នៅតាមជីវិតថ្មីរបស់គ្រីស្តបរិស័ទគឺទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ជាមួយអ្នកកាន់
អំណាច និងជាមួយអ្នកមានជំនឿដូចគ្នា។

លិខិតនេះមានសារសំខាន់ជាងលិខិតដទៃទៀតព្រោះលោកប៉ូលវែកញែកយ៉ាងល្អិតល្អន់អំពីគោល
ជំនឿរបស់គ្រីស្តបរិស័ទ គឺព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សលោកដោយគេមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូមិនមែនដោយ
សន្សំផលបុណ្យឬគ្រាន់តែគោរពតាមវិន័យនោះឡើយ។

គ្រួសាររឹតតែជ្រួតជ្រាប

សេចក្តីផ្តើម

^១ ខ្ញុំប៉ូលជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវព្រះជា
 ១ម្ចាស់* បានត្រាស់ហៅខ្ញុំឲ្យធ្វើជាគ្រីស្ទទុក*និង
 ជ្រើសរើសខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះអង្គ។ ^២
 ដំណឹងល្អនេះព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាទុកជាមុនក្នុង
 ព្រះគម្ពីរ តាមរយៈពួកព្យាករិ*របស់ព្រះអង្គ ^៣ ស្តី
 អំពីព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គ។ បើគិតជាមនុស្សព្រះ
 បុត្រាប្រសូតមកក្នុងព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ^៤
 តែបើគិតជាព្រះវិញ្ញាណដែលផ្តល់ឲ្យមនុស្សបាន
 វិសុទ្ធ*វិញ ^៥ ព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងព្រះអង្គជាព្រះ
 បុត្រា ប្រកបដោយប្រធានភាពដោយប្រោសព្រះអង្គ
 ឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ^៦ តាមរយៈព្រះបុត្រា
 គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាម្ចាស់នៃយើងព្រះជាម្ចាស់បាន
 ប្រណិសន្តោសយើងនិងប្រទានឲ្យយើងមានមុខងារ
 ជាគ្រីស្ទទុក ដើម្បីនាំជាតិសាសន៍ទាំងអស់ប្រតិបត្តិ
 តាមជំនឿ សម្រាប់លើកតម្កើងព្រះនាមព្រះអង្គ។
 បងប្អូនដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានត្រាស់ហៅ ក៏នៅ
 ក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍ទាំងនោះដែរ។

^៧ សូមជំរាបមកបងប្អូនទាំងអស់ នៅក្រុងរ៉ូមជាអ្នក
 ដែលព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់ និងត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើជា
 ប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ។

សូមព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់យើង និងព្រះ
 យេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់ប្រណិសន្តោស និងប្រទាន
 សេចក្តីសុខសាន្តដល់បងប្អូន!។

លោកប៉ូលមានបំណងទៅសួរសុខទុក្ខគ្រួសាររឹតតែជ្រួតជ្រាប

^៨ ជាបឋម ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ
 តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ* ព្រោះតែបងប្អូនទាំងអស់
 គ្នា ដ្បិតគេតំណាលអំពីជំនឿរបស់បងប្អូនក្នុងសកល
 លោកទាំងមូល។ ^៩ ព្រះជាម្ចាស់ដែលខ្ញុំគោរពបម្រើ
 យ៉ាងស្មោះដោយប្រកាសដំណឹងល្អ* អំពីព្រះបុត្រា
 របស់ព្រះអង្គ ទ្រង់ធ្វើជាសាក្សីស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំតែង
 តែនឹកគិតដល់បងប្អូនជានិច្ច ^{១០} គ្រប់ពេលខ្ញុំ
 អធិស្ឋាន* សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំមានឱកាសមក
 សួរសុខទុក្ខបងប្អូន បើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ។

^{១១} ខ្ញុំមានបំណងចង់ជួបមុខបងប្អូនយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បី
 ចែកព្រះអំណោយទានណាមួយ របស់ព្រះវិញ្ញាណ
 ជូនបងប្អូន ឲ្យបងប្អូនបានមាំមួនឡើង ^{១២} គឺថាពេល
 យើងនៅជាមួយគ្នា យើងលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅ
 មកដោយជំនឿដែលយើងមានរួមគ្នា ទាំងបងប្អូន
 ទាំងខ្ញុំ។

^{១៣} បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនបានជ្រាបយ៉ាង
 ច្បាស់ថា ខ្ញុំមានគម្រោងការចង់មកជួបបងប្អូនច្រើន
 លើកច្រើនសាហើយ ដើម្បីទទួលបានផលខ្លះក្នុង
 ចំណោមបងប្អូន ដូចខ្ញុំធ្លាប់បានទទួលក្នុងចំណោម
 សាសន៍ដទៃទៀតដែរ ក៏ប៉ុន្តែមកទល់ពេលនេះខ្ញុំចេះ
 តែខកខានមិនបានមក។ ^{១៤} ខ្ញុំត្រូវរឹតបំពេញកិច្ចការ
 ក្នុងចំណោមសាសន៍ក្រិក* និងក្នុងចំណោមសាសន៍
 ដទៃទៀត ក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញ និងក្នុងចំណោម
 អ្នកល្ងង់។ ^{១៥} ដូច្នេះខ្ញុំក៏មានបំណងនាំដំណឹងល្អមក
 ជូនបងប្អូននៅក្រុងរ៉ូមនេះដែរ ^{១៦} ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាសនឹង

ប្រកាសដំណឹងល្អទេ ព្រោះដំណឹងល្អនេះជា ប្រទានភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់សង្គ្រោះ អស់អ្នកដែលជឿ គឺមុនដំបូងសាសន៍យូដា បន្ទាប់ មកសាសន៍ក្រិក។ ^{១៧}ដំណឹងល្អនេះសម្តែងឲ្យដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រទានឲ្យមនុស្សបានសុចរិត ដោយសារជំនឿ និងឲ្យគេកាន់តាមជំនឿដូចមាន ចែងទុកមកថា «មនុស្សសុចរិតមានជីវិតរស់ដោយ សារជំនឿ»^{១៨}។

ទោសរបស់មនុស្សលោក

^{១៩}ព្រះជាម្ចាស់សម្តែងព្រះពិរោធចពីស្ថានបរម សុខ*មកប្រឆាំងនឹងការមិនគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះ អង្គប្រឆាំងនឹងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាងដែលមនុស្ស លោកប្រព្រឹត្តទាំងយកអំពើទុច្ចរិតនោះខ្ទប់សេចក្តីពិត មិនឲ្យលេចចេញមក។ ដ្បិតអ្វីៗដែលមនុស្សលោក អាចស្គាល់ពីព្រះជាម្ចាស់នោះមានជាក់ច្បាស់ក្នុង ចំណោមពួកគេហើយព្រោះព្រះអង្គបានសម្តែងឲ្យគេ ឃើញ។ ២០លក្ខណៈដ៏ប្រសើរបំផុតរបស់ព្រះអង្គ ដែលមនុស្សមើលពុំឃើញ គឺប្រទានភាពដែលនៅ ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ចក្តីប្រឆាំងរបស់ព្រះអង្គជា ព្រះជាម្ចាស់ក្តីនៃព្រះអង្គបានសម្តែងឲ្យគេឃើញតាំង ពីកំណើតពិភពលោកមកម៉្លោះនៅពេលណាដែលគេ រិះគិតអំពីស្នាដោះហស្តរបស់ព្រះអង្គ។ ដូច្នោះគេពុំអាច ដោះស្រាយបានឡើយ២១ ដ្បិតគេបានស្គាល់ព្រះជា ម្ចាស់តែពុំបានលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ឲ្យសមនឹងឋានៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេហើយគេក៏ពុំ បានអរព្រះគុណព្រះអង្គទៀតផង។ ផ្ទុយទៅវិញគេ បានវង្វេងទៅតាមការរិះគិតរបស់ខ្លួនហើយចិត្តល្មើល្មើ របស់គេក៏បែរទៅជាងងឹតសូន្យសុងដែរ។ ២២គេអួត អាងថាខ្លួនមានប្រាជ្ញាតែបែរជាលេណទៅវិញ។ ២៣ គេមិនបានលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចទេគឺបែរជាយករូប សំណាកដូចជារូបតំណាងមនុស្សដែលរមែងតែងតែ ស្លាប់ជយករូបតំណាងសត្វស្លាប់សត្វជើងបួននិង

សត្វលូនវារមកគោរពថ្វាយបង្គំជំនួសវិញ។ ២៤ ហេតុ នេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់បណ្តោយឲ្យពួកគេ ប្រព្រឹត្តអំពើសៅហ្មងតាមទំនើងចិត្តលោកលន់របស់ គេរហូតដល់ទៅបន្តោករូបកាយរបស់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ទៀតផង។ ២៥ ពួកគេនិយមព្រះក្លែងក្លាយជាជាង ព្រះដ៏ពិតប្រាកដឈឺហើយនាំគ្នាថ្វាយបង្គំនិងគោរព បម្រើអ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមកជំនួសគោរព បម្រើព្រះដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់នោះវិញ។ សូមលើកតម្កើងព្រះអង្គអស់កល្បជានិច្ច! អាម៉ែន! ។ ២៦ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់បណ្តោយឲ្យ ពួកគេឯងនឹងតណ្ហាចោកទាបគឺស្រីៗនាំគ្នាលះបង់ ការរួមបរវេណិតាមរបៀបធម្មតាទៅប្រព្រឹត្តផ្ទុយពីធម្ម ជាតិវិញ។ ២៧ វិធីប្រុសៗក៏ដូច្នោះដែរគេបានលះបង់ ការរួមបរវេណិតាមស្រីៗតាមរបៀបធម្មតាហើយពុះ កញ្ជ្រោលស្រីប្រសាលតែនឹងប្រុសៗគ្នាឯង។ គេ ប្រព្រឹត្តអំពើដែលគួរឲ្យអៀនខ្មាសរវាងប្រុសនិងប្រុ ស។ ពួកគេទទួលទណ្ឌកម្មក្នុងរូបកាយគេផ្ទាល់សម នឹងការវង្វេងរបស់គេ។

២៨ ដោយពួកគេយល់ថាមិនបាច់ស្គាល់ ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់ព្រះអង្គក៏បណ្តោយគេទៅ តាមគំនិតឥតពិចារណារបស់ខ្លួនគឺឲ្យគេប្រព្រឹត្តអំពើ ដែលមិនត្រូវប្រព្រឹត្ត។ ២៩ ចិត្តរបស់ពួកគេពោរពេញ ដោយគំនិតទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាងគំនិតអាក្រក់គំនិតលោភ លន់គំនិតពាលពេញទៅដោយចិត្តច្រណែនឈ្នានីស ចង់សម្លាប់គេឈ្នោះប្រកែកល្បិចកិច្ចកលនិងអបាយ មុខ។ ពួកគេចូលចិត្តបរិហារកេរ្តិ៍គ្នា ៣០ និយាយដើម គ្នាតាំងខ្លួនជាសត្រូវនឹងព្រះជាម្ចាស់មានចិត្តកំហាល ឃោរឃៅមានអំនួតអួតចំបោងប្រសប់ខាងប្រព្រឹត្ត អំពើអាក្រក់មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ។ ៣១ ពួកគេ ជាមនុស្សល្មើល្មើមានចិត្តមិនទៀងជាមនុស្សអត់ចិត្ត មិនចេះអាណិតអាសូរ។ ៣២ ពួកគេស្គាល់ការវិនិច្ឆ័យ របស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់ស្រាប់ហើយថាអ្នកណា ប្រព្រឹត្តបែបនេះនឹងត្រូវទទួលទោសដល់ស្លាប់។ គេ

មិនត្រឹមតែប្រព្រឹត្តខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះទេគឺថែមទាំងយល់ស្របជាមួយអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបែបនោះផងដែរ។

ការវិនិច្ឆ័យត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់

១ ចំពោះអ្នកអ្នកថ្កោលទោសគេ ទោះ

២ បើអ្នកជានរណាក៏ដោយក៏អ្នកពុំអាចដោះស្រាយបានដែរ។ ពេលណាអ្នកថ្កោលទោសគេអ្នកក៏ដាក់ទោសខ្លួនឯងព្រោះអ្នកថ្កោលទោសគេតែអ្នកបានប្រព្រឹត្តដូចគេដែរ។ ២ យើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់វិនិច្ឆ័យទោសអ្នកដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះគឺវិនិច្ឆ័យស្របតាមសេចក្តីពិត។ ៣ រីឯអ្នកអ្នកថ្កោលទោសគេដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះតែអ្នកប្រព្រឹត្តដូចគេដែរនោះតើអ្នកនឹកស្មានថានឹងបានរួចខ្លួនដោយព្រះជាម្ចាស់មិនវិនិច្ឆ័យទោសអ្នកឬ? ៤ ឬមួយអ្នកមើលងាយព្រះហឫទ័យសប្បុរសព្រះហឫទ័យយោគយល់និងព្រះហឫទ័យអត់ធុត់ដ៏ទូលំទូលាយរបស់ព្រះអង្គ! តើអ្នកមិនទទួលស្គាល់ថាព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យសប្បុរសដូច្នោះដើម្បីជំរុញអ្នកឲ្យកែប្រែចិត្តគំនិតទេឬ? ៥ ក៏ប៉ុន្តែដោយអ្នកមានចិត្តរឹងរូសមិនព្រមកែប្រែចិត្តគំនិតទេនោះអ្នកកំពុងតែសន្សំទោសទុកសម្រាប់ថ្ងៃព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ពិរោធព្យាដៃថ្ងៃដែលព្រះអង្គនឹងសម្តែងការវិនិច្ឆ័យទោសដោយយុត្តិធម៌វិញគឺព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានផលឲ្យម្នាក់ៗតាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តដ។ ៧ ព្រះអង្គប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់អស់អ្នកដែលព្យាយាមប្រព្រឹត្តអំពើល្អហើយស្វែងរកសិរីរុងរឿងកិត្តិយសនិងអ្វីៗដែលមិនចេះសាបសូន្យតែទ្រង់ព្រះពិរោធនិងដាក់ទោសយ៉ាងធ្ងន់ ចំពោះអស់អ្នកដែលគិតតែឈ្លោះប្រកែកមិនព្រមស្តាប់តាមសេចក្តីពិតគឺបែរទៅស្តាប់តាមសេចក្តីទុច្ចរិតវិញ។ ៩ ទុក្ខលំបាកការតប់ប្រមល់អន្លះអន្លែងនឹងកើតមានដល់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ជាមិនខានគឺមុនដំបូងដល់សាសន៍យូដាបន្ទាប់មកសាសន៍ក្រិក! ១០ រីឯសិរីរុងរឿង កិត្តិយសនិងសេចក្តី

សុខសាន្តនឹងកើតមានដល់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើល្អវិញមុនដំបូងដល់សាសន៍យូដាបន្ទាប់មកសាសន៍ក្រិក! ១១ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មិនរើសមុខនរណាឡើយ។

១២ អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយមិនស្គាល់គម្ពីរវិន័យ*របស់លោកម៉ូសេនឹងត្រូវវិនាសទាំងគ្មានគម្ពីរវិន័យ។ រីឯអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយស្គាល់គម្ពីរវិន័យគេនឹងត្រូវទទួលទោសស្របតាមគម្ពីរវិន័យនោះដែរ។ ១៣ ដ្បិតមិនមែនអ្នកស្តាប់គម្ពីរវិន័យប៉ុណ្ណោះទេដែលបានសុចរិត*នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះជាម្ចាស់គឺអ្នកប្រតិបត្តិតាមគម្ពីរវិន័យវិញឯណោះដែលព្រះអង្គប្រោសឲ្យបានសុចរិត។ ១៤ ពេលសាសន៍ដទៃដែលពុំស្គាល់គម្ពីរវិន័យរបស់លោកម៉ូសេនាំគ្នាប្រតិបត្តិតាមដោយឯកឯងនូវសេចក្តីដែលវិន័យចែងទុកគឺទោះបីគេមិនស្គាល់វិន័យក៏ដោយក៏ខ្លួនគេនោះហើយជាវិន័យរបស់គេ។ ១៥ ត្រង់នេះគេបង្ហាញឲ្យឃើញថាកិច្ចការដែលវិន័យចែងទុកឲ្យធ្វើនោះមានចារឹកនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់គេស្រាប់ហើយ។ មនសិការរបស់គេព្រមទាំងការរិះគិតរបស់គេដែលនាំឲ្យមានការចោទប្រកាន់ខ្លួនឬដោះស្រាយក៏ផ្តល់សក្ខីភាពអំពីការនេះដែរ។ ១៦ ការនេះនឹងលេចមកឲ្យឃើញច្បាស់នៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោកគឺព្រះអង្គនឹងវិនិច្ឆ័យតាមរយៈព្រះគ្រីស្តយេស៊ូនូវអំពើដែលគេប្រព្រឹត្តដោយលាក់កំបាំងស្របតាមដំណឹងល្អ*ដែលខ្ញុំផ្សព្វផ្សាយ។

សាសន៍យូដា និង គម្ពីរវិន័យ

១៧ ចំពោះអ្នកវិញអ្នកមានឈ្មោះជាសាសន៍យូដាអ្នកពឹងផ្អែកលើគម្ពីរវិន័យរបស់លោកម៉ូសេហើយអ្នករាងខ្លួនថាជាកូនចៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ១៨ អ្នកស្គាល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គនិងបានទទួលការអប់រំពីគម្ពីរវិន័យ* ឲ្យចេះរិះគិតពិចារណាមើលថាការណាសំខាន់ជាងគេ ១៩ អ្នកជឿជាក់ថា

ខ្លួនជាអ្នកណែនាំមនុស្សខ្វាក់ជាពន្លឺបំភ្លឺអ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត២០ ជាគ្រូអប់រំមនុស្សល្ងង់ជាគ្រូបង្រៀនមនុស្សតូចតាចបំព្រោះអ្នកជឿជាក់ថាការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់និងសេចក្តីពិតសុទ្ធតែមានចែងនៅក្នុងគម្ពីរវិន័យទាំងអស់។ ២១ អ្នកប្រៀនប្រដៅគេម្តេចក៏អ្នកមិនប្រដៅខ្លួនឯងផង! អ្នកហាមគេមិនឲ្យលួចតែខ្លួនឯងក៏លួចគេដែរ! ២២ អ្នកប្រាប់គេមិនឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើពិតក្បត់តែខ្លួនឯងក៏ពិតក្បត់ដែរ! អ្នកថាខ្លួនស្អប់ខ្ពើមព្រះក្លែងក្លាយតែអ្នកបែរជាប្លន់វិហាររបស់ព្រះទាំងនោះទៅវិញ! ២៣ អ្នកអូតអាងលើវិន័យតែអ្នកបែរជាបង្ហាប់កិត្តិយសព្រះជាម្ចាស់ដោយប្រព្រឹត្តល្មើសវិន័យ២៤ ដូចមានចែងទុកមកថា «ព្រះតែអ្នករាល់គ្នាបានជាសាសន៍ដទៃប្រមាថព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់» ណ។

២៥ ការកាត់ស្បែក*មានប្រយោជន៍លុះត្រាតែអ្នកប្រតិបត្តិតាមវិន័យប៉ុន្តែបើអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសវិន័យការកាត់ស្បែករបស់អ្នកទុកដូចជាមិនកាត់ទៅវិញ។ ២៦ ប្រសិនបើមនុស្សមិនកាត់ស្បែកកាន់តាមបទបញ្ជារបស់វិន័យព្រះជាម្ចាស់ក៏ចាត់ទុកគេដូចជាបានកាត់ស្បែកដែរ! ២៧ ជនដែលមិនកាត់ស្បែកផ្នែកខាងរូបកាយតែប្រតិបត្តិតាមវិន័យគេមុខជាដាក់ទោសអ្នកមិនខានព្រោះអ្នកមានវិន័យសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរហើយបានទទួលពិធីកាត់ស្បែកតែអ្នកបែរជាប្រព្រឹត្តល្មើសវិន័យ។ ២៨ សាសន៍យូដាដ៏ពិតប្រាកដមិនស្ថិតនៅត្រង់សំបកក្រៅទេវិកការកាត់ស្បែកដ៏ពិតប្រាកដក៏មិនស្ថិតនៅត្រង់សញ្ញាលើរូបកាយនោះដែរ ២៩ សាសន៍យូដាដ៏ពិតប្រាកដសំដៅទៅផ្នែកខាងក្នុងចិត្តឯណោះវិញវិកការកាត់ស្បែកដ៏ពិតប្រាកដក៏ស្ថិតនៅលើចិត្តដែរគឺជាការកាត់ស្បែកស្របតាមព្រះវិញ្ញាណមិនមែនតាមវិន័យជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះឡើយ។ សាសន៍យូដាប្រភេទនេះទទួលការកោតសរសើរពីព្រះជាម្ចាស់មិនមែនពីសំណាក់មនុស្សទេ។

១ ដូច្នោះតើសាសន៍យូដាប្រសើរជាងគេ
៣ យ៉ាងណាហើយការកាត់ស្បែកមានសារប្រយោជន៍យ៉ាងណាដែរ? ២ សាសន៍យូដាពិតជាប្រសើរលើសគេបំផុតគ្រប់វិស័យទាំងអស់មែនគឺមុនដំបូងព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់ព្រះបន្ទូលមកឲ្យសាសន៍យូដា។ ៣ បើដូច្នោះត្រូវគិតដូចម្តេច? ដោយមានសាសន៍យូដាខ្លះមិនស្មោះត្រង់នឹងព្រះអង្គតើចិត្តមិនស្មោះត្រង់របស់គេនឹងនាំឲ្យព្រះជាម្ចាស់រលងមានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ដែរឬ? ៤ មិនដូច្នោះទេទោះបីមនុស្សគ្រប់រូបសុទ្ធតែជាអ្នកកុហកក្តីក៏ព្រះជាម្ចាស់នៅតែមានព្រះហឫទ័យសច្ចៈដែរដូចមានចែងទុកមកថា :

«ត្រូវឲ្យគេទទួលស្គាល់ថាព្រះអង្គសុចរិត
ឥតល្បែងក្នុងព្រះបន្ទូលសោះ
ឡើយ
ហើយព្រះអង្គនឹងមានជ័យជំនះ
នៅពេលគេកាត់ក្តីព្រះអង្គ»

ណ។

៥ ប្រសិនបើអំពើទុច្ចរិតរបស់យើងបង្ហាញឲ្យឃើញថាព្រះជាម្ចាស់សុចរិតតើឲ្យយើងថាដូចម្តេចទៅវិញ? ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ដាក់ទោសយើងតតើបានសេចក្តីថាព្រះអង្គមិនសុចរិតឬ?(ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះគឺនិយាយតាមរបៀបមនុស្សលោក)។ ៦ មិនដូច្នោះទេ! ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មិនសុចរិត តើឲ្យព្រះអង្គវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោកដូចម្តេចកើត?

៧ មួយវិញទៀតបើការកុហករបស់ខ្ញុំធ្វើឲ្យព្រះហឫទ័យសច្ចៈចរបស់ព្រះជាម្ចាស់លេចចេញមកយ៉ាងច្បាស់ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ

មែននោះហេតុដូចម្តេចបានជាខ្ញុំត្រូវតែទទួលទោស
ក្នុងនាមជាមនុស្សបាបទៅវិញ? ៨ បើដូច្នោះម្តេចក៏
យើងមិននាំគ្នាប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ដើម្បីឲ្យមានផល
ល្អកើតចេញមកដូចអ្នកខ្លះដែលមូលបង្កាច់យើងថា
យើងបាននិយាយបែបនេះ! អ្នកទាំងនោះមុខតែ
ទទួលទោសជាពុំខាន!

គ្មានមនុស្សណាម្នាក់សុចរិតទេ

៩ បើដូច្នោះយើងដែលជាសាសន៍យូដាតើ
យើងប្រសើរជាងគេឬ? ទេយើងមិនប្រសើរជាងគេ
ទាល់តែសោះ! ដ្បិតយើងបានបញ្ជាក់រួចមកហើយថា
មនុស្សទាំងអស់ទោះបីសាសន៍យូដាក្តីសាសន៍ក្រិកក្តី
សុទ្ធតែមានបាបសោយរាជ្យពីលើទាំងអស់គ្នា ១០
ដូចមានចែងទុកមកថា៖

«គ្មានមនុស្សណាសុចរិត

ឡើយ

សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានផង

១១ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងខុសត្រូវ

គ្មាននរណាម្នាក់ស្វែងរកព្រះ

ជាម្ចាស់។

១២ មនុស្សគ្រប់ៗរូបបានរំលង

ចេញឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់

ហើយវិនាសបាត់បង់ជាមួយគ្នា

គ្មាននរណាប្រព្រឹត្តអំពើ

សប្បុរសសោះឡើយ

សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានផង» ទ។

១៣ «បំណងរបស់គេប្រៀបបាន

នឹងផ្លូវខ្មោច

នៅបើកចំហ

ពាក្យ

អណ្តាតរបស់គេគ្រលាស់តែ

បោកបញ្ឆោត

មាត់របស់គេមានបង្កប់នូវពិស

ពស់វែក» ជ។

១៤

ដោយពាក្យ

«មាត់របស់គេពោរពេញទៅ

អពមង្គលនិងពាក្យជូរចត់»

ន។

១៥

បង្ហូរឈាម

«ជើងរបស់គេចាំតែឈានទៅ

១៦

គេទៅកន្លែងណា

កន្លែងនោះខ្ទេចខ្ទីអន្តាយអ

ស់។

១៧

គេមិនស្គាល់ផ្លូវទៅកាន់សន្តិ

ភាពទេ» ប។

១៨

«គេរស់ដោយមិនកោតខ្លាច

ព្រះជាម្ចាស់

សោះឡើយ» ជ។

១៩ យើងដឹងថាគ្រប់សេចក្តីដែលមាន

ចែងទុកក្នុងគម្ពីរវិន័យ* សុទ្ធតែចែងទុកសម្រាប់
អស់អ្នកដែលចំណុះវិន័យដើម្បីកុំឲ្យមនុស្សណាម្នាក់
រកពាក្យដោះសាបានហើយឲ្យពិភពលោកទាំងមូល
ទទួលទោសនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។
២០ ដូច្នោះគ្មាននរណាម្នាក់បានសុចរិតនៅចំពោះព្រះ
ភ័ក្ត្រព្រះអង្គដោយការប្រព្រឹត្តតាមវិន័យនោះទេព្រោះ
វិន័យគ្រាន់តែនាំឲ្យគេស្គាល់អំពើបាបប៉ុណ្ណោះ។

ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យមនុស្សបានសុចរិត
ដោយសារជំនឿលើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ

២១ ឥឡូវនេះព្រះជាម្ចាស់សម្តែងឲ្យយើង ដឹងអំពីរបៀបព្រះអង្គប្រោសមនុស្សឲ្យបានសុចរិតគឺ ព្រះអង្គមិនគិតពីវិន័យ*ទេដូចគម្ពីរវិន័យនិងគម្ពីរព្យាការី*បានបញ្ជាក់ទុកស្រាប់ៗ២២ ព្រះជាម្ចាស់ ប្រោសអ្នកដែលមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទឲ្យបាន សុចរិតគឺព្រះអង្គធ្វើដូច្នោះចំពោះអស់អ្នកដែលជឿ។ មនុស្សទាំងអស់មិនខុសគ្នាត្រង់ណាឡើយ២៣ គ្រប់ៗគ្នាសុទ្ធតែបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបហើយគ្មានសិរី រុងរឿងពររបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅជាមួយ២៤ តែព្រះជា ម្ចាស់ប្រោសគេឲ្យបានសុចរិតដោយឥតគិតពីបុណ្យ ដែលគេសន្សំកនោះទេគឺព្រះអង្គប្រោសគេឲ្យបាន សុចរិតតាមព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះ អង្គដោយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទលោះគេ។២៥ ព្រះជាម្ចាស់ បានតម្រូវឲ្យព្រះយេស៊ូធ្វើជាយញ្ញបូជាសម្រាប់លោះ អស់អ្នកដែលមានជំនឿឲ្យរួចពីបាបដោយសារព្រះ លោហិតរបស់ព្រះអង្គ។ធ្វើដូច្នោះព្រះអង្គបង្ហាញ របៀបដែលព្រះអង្គប្រោសមនុស្សឲ្យបានសុចរិតគឺពី ដើមព្រះអង្គពុំបានដាក់ទោសមនុស្សលោកដែល ប្រព្រឹត្តអំពើបាប២៦ ក្នុងគ្រាដែលព្រះអង្គមានព្រះ ហឫទ័យអត់ធ្មត់ដល់គេនោះទេ។ឥឡូវនេះព្រះអង្គ សព្វព្រះហឫទ័យបង្ហាញអំពីរបៀបដែលព្រះអង្គ ប្រោសមនុស្សឲ្យបានសុចរិតដើម្បីសម្តែងថាព្រះអង្គ សុចរិតហើយទ្រង់ប្រោសអ្នកដែលជឿលើព្រះយេស៊ូ ឲ្យបានសុចរិតផងដែរ។

២៧ ដូច្នោះតើមនុស្សអាចមានមូលហេតុអ្វី អ្នកអាងខ្លួនបាន? គ្មានទាល់តែសោះ! គេអាចពឹងលើ អ្វី? ពឹងលើកុសលផលបុណ្យឬ? ទេគឺពឹងផ្អែកលើ ជំនឿវិញ២៨ ដ្បិតយើងយល់ថាព្រះជាម្ចាស់ប្រោស មនុស្សឲ្យបានសុចរិតមកពីគេមានជំនឿមិនមែនមក ពីគេប្រព្រឹត្តតាមវិន័យនោះឡើយ។២៩ បើមិនដូច្នោះ ទេព្រះអង្គជាព្រះរបស់សាសន៍យូដាតែប៉ុណ្ណោះ! តើ ព្រះអង្គមិនមែនជាព្រះរបស់សាសន៍ដទៃផងដែរទេឬ ? មែន! ព្រះអង្គក៏ជាព្រះរបស់សាសន៍ដទៃដែរ។៣០

មានព្រះជាម្ចាស់តែមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះដែលប្រោស សាសន៍យូដាឲ្យបានសុចរិតមកពីគេមានជំនឿហើយ ក៏ប្រោសសាសន៍ដទៃឲ្យបានសុចរិតដោយគេមាន ជំនឿដែរ។៣១ ដូច្នោះតើមានន័យថាយើងយកជំនឿ មកបំបាត់តម្លៃវិន័យចោលឬ? ទេមិនមែនដូច្នោះទេ! គឺយើងធ្វើឲ្យវិន័យរឹតតែមានតម្លៃថែមទៀត។

លោកអប្រាហាំបានសុចរិតដោយសារជំនឿ

១ ដូច្នោះចំពោះលោកអប្រាហាំដែលជា
 ៤ បុព្វបុរស*របស់យើងតើយើងគិតដូច ម្តេច? ផ្នែកខាងលោកីយ៍មតីលោកបានទទួលអ្វីខ្លះ? ២ ប្រសិនបើលោកអប្រាហាំបានសុចរិតដោយសារ កុសលផលបុណ្យនោះលោកអាចនឹងអ្នកអាងខ្លួន បានមែន។ ក៏ប៉ុន្តែនៅចំពោះព្រះភីត្រូព្រះជាម្ចាស់ លោកពុំអាចអ្នកអាងបានទេព ដ្បិតក្នុងគម្ពីរមានចែង ថា «លោកអប្រាហាំជឿលើព្រះជាម្ចាស់ហើយព្រះ អង្គប្រោសលោកឲ្យបានសុចរិតដោយយល់ដល់ ជំនឿនេះ»។ យ។៤ ធម្មតាអ្នកណាធ្វើការអ្វីមួយគេពុំ ចាត់ទុកប្រាក់ឈ្នួលរបស់គេថាជាអំណោយទេគឺចាត់ ទុកជាប្រាក់ដែលខ្លួនត្រូវតែបាន។ ៥ ចំពោះអ្នកដែល ពុំបានប្រព្រឹត្តតាមវិន័យតែមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រោសមនុស្សមិនគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះអង្គឲ្យ បានសុចរិតទ្រង់នឹងប្រោសអ្នកនោះឲ្យបានសុចរិត ដោយយល់ដល់ជំនឿរបស់គេ។

៦ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះបាទដាវីឌ ថ្លែងអំពីសុភមង្គល*របស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ ប្រោសឲ្យបានសុចរិតដោយមិនគិតដល់ផលបុណ្យ ថា:

៧ <អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ អត់ទោស និង លុបបំបាត់អំពើបាបចោល

ពិតជាមានសុភមង្គលហើយ!
៨ បុរសណាដែលព្រះជាម្ចាស់
មិនគិតគូរ
ពីបាបរបស់ខ្លួនទេ
បុរសនោះពិតជាមានសុភ
មង្គលហើយ!»។

៩ តើមានតែសាសន៍យូដាទេឬដែលអាច
ទទួលសុភមង្គលនេះឬមួយសាសន៍ដទៃក៏អាចទទួល
បានដែរ? ។ យើងទើបនឹងនិយាយថា «ព្រះអង្គប្រោស
លោកអប្រាហាំឲ្យបានសុចរិតដោយយល់ដល់ជំនឿ
របស់លោក»។ ១០ តើព្រះជាម្ចាស់ប្រោសលោកអ
ប្រាហាំឲ្យបានសុចរិតនៅពេលណា? ក្រោយពេល
លោកទទួលពិធីកាត់ស្បែក* ឬក៏មុននោះ? គឺនៅមុន
ពេលលោកទទួលពិធីកាត់ស្បែកមិនមែនក្រោយ
ពេលកាត់ស្បែកហើយនោះទេ! ។ ១១ លោកបាន
ទទួលពិធីកាត់ស្បែកតាមក្រោយទុកជាសញ្ញាបញ្ជាក់
ថាលោកបានសុចរិតដោយសារជំនឿដែលលោក
មានកាលពីមិនទាន់កាត់ស្បែកនៅឡើយ។ ដូច្នេះ
លោកបានទៅជាឪពុករបស់មនុស្សទាំងអស់ដែល
មិនបានទទួលពិធីកាត់ស្បែកតែមានជំនឿហើយព្រះ
ជាម្ចាស់ប្រោសគេឲ្យបានសុចរិត។ ១២ លោកក៏ជា
ឪពុករបស់សាសន៍យូដាដែលកាត់ស្បែកដែរជាអ្នក
ដែលមិនត្រឹមតែបានទទួលពិធីកាត់ស្បែកប៉ុណ្ណោះទេ
គឺថែមទាំងបានយកតំរាប់តាមជំនឿរបស់លោកអប្រា
ហាំជាឪពុករបស់យើងនៅគ្រាដែលលោកមិនទាន់
ទទួលពិធីកាត់ស្បែកនៅឡើយនោះផង។

លោកអប្រាហាំបានទទួលព្រះបន្ទូលសន្យា
ដោយសារជំនឿ

១៣ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលសន្យាមក
លោកអប្រាហាំនិងពូជពង្សរបស់លោកថាគេនឹងបាន
ទទួលពិភពលោកទុកជាមត់ក។ ព្រះអង្គសន្យាដូច្នោះ

មិនមែនមកពីលោកអប្រាហាំបានប្រតិបត្តិតាមវិន័យ
នោះទេគឺមកពីលោកជាមនុស្សសុចរិតដោយលោក
មានជំនឿ។ ១៤ ប្រសិនបើមនុស្សទទួលមត់កដោយ
គោរពតាមវិន័យនោះបានសេចក្តីថាជំនឿគ្មាន
ប្រយោជន៍អ្វីសោះហើយព្រះបន្ទូលសន្យាសោតក៏
គ្មានតម្លៃអ្វីដែរ។ ១៥ ដ្បិតវិន័យបង្កើតឲ្យមានព្រះពិរោធ
លតែនៅទីណាគ្មានវិន័យនៅទីនោះក៏គ្មានការប្រព្រឹត្ត
ល្មើសវិន័យដែរ។

១៦ ព្រោះតែជំនឿមនុស្សទទួលមត់កតាម
ការប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះព្រះបន្ទូល
សន្យារបស់ព្រះអង្គមានប្រយោជន៍សម្រាប់ពូជពង្ស
លោកអប្រាហាំទាំងមូលមិនត្រឹមតែអស់អ្នកដែល
ប្រតិបត្តិតាមវិន័យប៉ុណ្ណោះទេគឺសម្រាប់អស់អ្នកដែល
មានជំនឿដូចលោកអប្រាហាំជាឪពុករបស់យើងទាំង
អស់គ្នានោះដែរ។ ១៧ ដូចមានចែងទុកមកថា «យើង
បានតែងតាំងអ្នកឲ្យធ្វើជាឪពុករបស់ជាតិសាសន៍
មួយចំនួនធំ»។ លោកជាឪពុករបស់យើងនៅចំពោះ
ព្រះភ័ក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះដែលលោកបានជឿគឺព្រះ
អង្គដែលប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញហើយ
បានគ្រាស់ហៅអ្វីៗដែលគ្មានរូបរាងឲ្យកើតមាន។
១៨ ទោះបីគ្មានអ្វីជាទីសង្ឃឹមក៏ដោយក៏លោកអប្រា
ហាំនៅតែមានសង្ឃឹមនិងមានជំនឿហើយលោកក៏
បានទៅជាឪពុករបស់ជាតិសាសន៍ជាច្រើនស្របតាម
ព្រះបន្ទូលដែលមានច្រើនទុកមកថា «ពូជពង្សរបស់
អ្នកនឹងមានច្រើនយ៉ាងនេះ»។ ១៩ កាលណោះ
លោកមានអាយុជិតមួយរយឆ្នាំហើយទោះបីលោក
មើលមករូបកាយរបស់លោកឃើញថាជិតស្លាប់និង
មើលទៅលោកយាយសារ៉ាឃើញថាពុំអាចបង្កើតកូន
បានសោះនោះក៏ដោយក៏ជំនឿរបស់លោកមិនអន់
ថយដែរ។ ២០ លោកមិនបាត់ជំនឿហើយមិនសង្ឃឹម
នឹងព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេធម្មទៅវិញ
ជំនឿរបស់លោកធ្វើឲ្យលោកមានកម្លាំងចិត្តនឹងលើក
តម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ២១ ព្រោះលោក

ជឿប្រាកដក្នុងចិត្តថាបើព្រះជាម្ចាស់សន្យាធ្វើអ្វីព្រះ
អង្គពិតជាមានបុព្វនាទីនឹងសំរេចតាមបានមិនខា
ន។ ២២ ហេតុនេះហើយបានជា «ព្រះជាម្ចាស់ប្រោស
លោកឲ្យបានសុចរិត» ។ ២៣ ក៏ប៉ុន្តែសេចក្តីដែល
មានចែងថា «ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យបានសុចរិត»
នេះមិនមែនសំដៅតែលើលោកអប្រាហាំប៉ុណ្ណោះទេ
២៤ គឺសំដៅមកយើងដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យ
បានសុចរិតព្រោះយើងជឿលើព្រះអង្គដែលបាន
ប្រោសព្រះយេស៊ូជាអម្ចាស់នៃយើងឲ្យមានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញនេះដែរ។ ២៥ ព្រះយេស៊ូត្រូវគេបញ្ជូន
ទៅសម្លាប់ព្រោះតែកំហុសរបស់យើងហើយព្រះជា
ម្ចាស់ប្រោសព្រះអង្គឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ
ដើម្បីឲ្យយើងបានសុចរិត។

សន្តិភាពជាមួយព្រះជាម្ចាស់

១ ដូច្នេះដោយព្រះជាម្ចាស់ប្រោសយើង

៥ ឲ្យបានសុចរិតព្រោះតែយើងមានជំនឿ
យើងក៏មានសន្តិភាពជាមួយនឹងព្រះអង្គតាមរយៈព្រះ
យេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងដែរ។ ២ ព្រោះតែព្រះ
គ្រីស្ទនិងដោយសារជំនឿយើងមានមាត់ចូលទៅ
កាន់ជីវិតថ្មីហើយយើងក៏ស្ថិតនៅក្នុងជីវិតថ្មីនេះ
យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនទាំងខ្ពស់មុខដោយសង្ឃឹមថានឹងបាន
ទទួលសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ៣ មិនតែ
ប៉ុណ្ណោះសោតនៅពេលយើងរងទុក្ខវេទនាយើងនៅ
តែខ្ពស់មុខដដែលព្រោះយើងដឹងថា ទុក្ខវេទនានឹងនាំ
ឲ្យយើងចេះអត់ធ្មត់ ៤ ការអត់ធ្មត់នាំឲ្យយើងចេះស្និ
ទ្រាហើយការស្និទ្ធនាំឲ្យយើងមានសេចក្តីសង្ឃឹម។
៥ សេចក្តីសង្ឃឹមមិនធ្វើឲ្យយើងខកចិត្តឡើយព្រោះ
ព្រះជាម្ចាស់បានចាក់បង្ហូរព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់
របស់ព្រះអង្គមកក្នុងចិត្តយើងដោយប្រទានព្រះ
វិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមកយើង។ ៦ កាលយើងមិនទាន់មាន
កម្លាំងនៅឡើយលុះដល់ពេលកំណត់ព្រះគ្រីស្ទបាន
សោយទិវង្គតសម្រាប់មនុស្សដែលមិនគោរព

ប្រណិប័តន៍ព្រះអង្គ។ ៧ កម្រមាននរណាម្នាក់ស្ងប់
រជីវិតដើម្បីមនុស្សសុចរិតណាស់ប្រហែលជាមាន
ម្នាក់ហ៊ានស្ងប់រជីវិតដើម្បីមនុស្សល្អដែរមើលទៅ! ៨ វិ
ងព្រះជាម្ចាស់វិញព្រះអង្គបានបង្ហាញព្រះហឫទ័យ
ស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គចំពោះយើងគឺព្រះគ្រីស្ទបាន
សោយទិវង្គតសម្រាប់យើងក្នុងពេលដែលយើងនៅ
ជាមនុស្សជាប់បាបនៅឡើយ។ ៩ ឥឡូវនេះបើព្រះជា
ម្ចាស់ប្រោសយើងឲ្យបានសុចរិតដោយសារព្រះ
លោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងហ្នឹងទៅហើយព្រះអង្គ
រឹតតែសង្គ្រោះយើងឲ្យរួចពីព្រះពិរោធដោយសារព្រះ
គ្រីស្ទចែមទៀតជាពុំខាន។ ១០ បើព្រះជាម្ចាស់សុំរុះរើ
រូលយើងឲ្យជានានឹងព្រះអង្គវិញដោយព្រះបុត្រា
របស់ព្រះអង្គសោយទិវង្គតក្នុងគ្រាដែលយើងនៅ
ជាសត្រូវនឹងព្រះអង្គនៅឡើយចំណង់បើឥឡូវនេះ
យើងបានជានានឹងព្រះអង្គហើយព្រះអង្គក៏រឹតតែស
ង្គ្រោះយើងដោយសារព្រះជន្មរបស់ព្រះបុត្រាចែម
ទៀតជាពុំខាន។ ១១ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោតយើងនឹង
បានខ្ពស់មុខដោយពឹងលើព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះ
យេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងដែលទ្រង់បានសុំរុះរើ
រូលឲ្យយើងជានានឹងព្រះជាម្ចាស់វិញនៅពេលនេះ។

លោកអដាំ និង ព្រះគ្រីស្ទ

១២ តាមរយៈមនុស្សរំតម្លាក់បាប* បាន
ចូលមកក្នុងពិភពលោកហើយតាមរយៈបាបសេចក្តី
ស្លាប់ក៏ចូលមកដែរ។ ហេតុនេះហើយបានជាសេចក្តី
ស្លាប់រាលដាលដល់មនុស្សគ្រប់ៗរូបព្រោះគ្រប់គ្នា
សុទ្ធតែបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ ១៣ មុនពេលមានគម្ពីរ
វិន័យបាបមាននៅក្នុងលោកនេះរួចស្រេចទៅហើយ
តែព្រះជាម្ចាស់ពុំបានប្រកាន់ទោសមនុស្សលោកទេ
ព្រោះគ្រានោះមិនទាន់មានគម្ពីរវិន័យនៅឡើយ។ ១៤
ក៏ប៉ុន្តែតាំងពីសម័យលោកអដាំមកទល់នឹងសម័យ
លោកម៉ូសេមកដល់ពេលវាជ្រុលសោយរាជ្យលើមនុស្សលោក
រួចស្រេចទៅហើយទោះបីគេពុំបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស

ដូចលោកអដាំជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវយាងមកនោះក៏ដោយ។ ១៥ ប៉ុន្តែកំហុសរបស់លោកអដាំនិងព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានលទ្ធផលខុសគ្នាទាំងស្រុង។ មនុស្សទូទៅត្រូវស្លាប់ព្រោះតែកំហុសរបស់មនុស្សម្នាក់យ៉ាងណាព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់និងព្រះអំណោយទាននៃការប្រណិសន្តោសក៏បានហូរមកលើមនុស្សទាំងអស់វិញតែបរិបូណ៌តាមរយៈមនុស្សម្នាក់គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទយ៉ាងនោះដែរ។ ១៦ វិញព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់និងអំពើបាបរបស់មនុស្សតែម្នាក់វិញក៏មានលទ្ធផលខុសគ្នាទាំងស្រុងដែរគឺដោយសារទោសរបស់មនុស្សតែម្នាក់មនុស្សទាំងអស់ត្រូវជាប់ទោស។ វិញព្រះអំណោយទានវិញធ្វើឲ្យមនុស្សបានសុចរិតទោះបីគេប្រព្រឹត្តខុសជាច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ១៧ ព្រោះតែមនុស្សម្នាក់បានប្រព្រឹត្តខុសហើយដោយសារមនុស្សតែម្នាក់នេះមច្ចុរាជបានសោយរាជ្យចំណង់បើតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទតែមួយព្រះអង្គវិញអស់អ្នកដែលបានទទួលការប្រណិសន្តោសដ៏បរិបូណ៌លើសលប់ព្រមទាំងបានសុចរិតដោយសារព្រះអំណោយទាននឹងវិញតែបានសោយរាជ្យនៅក្នុងជីវិតឡើយចែមទៀតជាពុំខាន។

១៨ សរុបមកដោយសារកំហុសរបស់មនុស្សតែម្នាក់មនុស្សទាំងអស់ត្រូវជាប់ទោសយ៉ាងណាដោយសារអំពើសុចរិតរបស់មនុស្សតែម្នាក់មនុស្សទាំងអស់ក៏បានសុចរិតនិងបានទទួលជីវិតយ៉ាងនោះដែរ។ ១៩ ហើយមនុស្សទាំងអស់ជាប់បាបដោយសារមនុស្សតែម្នាក់មិនស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងណាព្រះជាម្ចាស់ក៏នឹងប្រោសមនុស្សទាំងអស់ឲ្យបានសុចរិតដោយសារមនុស្សតែម្នាក់បានស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងនោះដែរ។

២០ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានគម្ពីរវិន័យមកដើម្បីឲ្យកំហុសចេញមុខកាន់តែច្រើនឡើងៗ។ នៅទី

ណាដែលមានបាប* កាន់តែច្រើននៅទីនោះព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏រឹតតែមានច្រើនលើសលប់ចែមទៀត។ ២១ បាបសោយរាជ្យបណ្តាលឲ្យមានសេចក្តីស្លាប់យ៉ាងណាព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសក៏នឹងសោយរាជ្យដោយសារសេចក្តីសុចរិតយ៉ាងនោះដែរដើម្បីឲ្យមនុស្សលោកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាម្ចាស់នៃយើង។

ព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសនាំឲ្យអ្នកជឿរួចពីចំណងអំពើបាប

- ១ ដូច្នោះ យើងត្រូវគិតដូចម្តេច? តើ
- ៦ យើងត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើបាបតទៅមុខទៀតដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រណិសន្តោសយើងរឹតតែបរិបូណ៌យ៉ាងណា? ២ ទេមិនកើតទេ! យើងទាំងអស់គ្នាដែលបានរួចផុតពីអំណាចបាបអហើយតើឲ្យយើងនៅតែប្រព្រឹត្តអំពើបាបតទៅទៀតដូចម្តេចកើត! ៣ តើបងប្អូនមិនជ្រាបទេឬយើងទាំងអស់គ្នាដែលបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក* ដើម្បីរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូនោះគឺយើងបានជ្រមុជរួមជាមួយព្រះអង្គដែលសោយទិវង្គត។ ៤ ហេតុនេះដោយពិធីជ្រមុជទឹកដើម្បីរួមស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គយើងដូចជាបានចូលទៅក្នុងផ្ទះរួមជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ដូច្នោះព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយសារសិរីរុងរឿងករបស់ព្រះបិតាយ៉ាងណាយើងក៏រស់នៅតាមរបៀបថ្មីយ៉ាងនោះដែរ។ ៥ ប្រសិនបើយើងបានរួមស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គដែលសោយទិវង្គតយើងក៏នឹងបានរួមជាមួយព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដែរ។ ៦ យើងដឹងថាចរិតចាស់របស់យើងបានជាប់ភ្លាងជាមួយព្រះអង្គរួចហើយដើម្បីឲ្យខ្លួនយើងខ្ញុំដែលជាប់បាបនេះត្រូវវិនាសសាបសូន្យកុំឲ្យយើងធ្វើជាខ្ញុំបម្រើរបស់បាបតទៅទៀត៧ ដ្បិតអ្នកដែលស្លាប់មិនទាក់ទាមនឹងបាបទៀតទេ។ ៨ ដូច្នោះប្រសិនបើយើងរួមស្លាប់ជាមួយព្រះ

គ្រីស្តយើងក៏ជឿថាយើងនឹងមានជីវិតរួមជាមួយព្រះ
អង្គដែរ ៩ ព្រោះយើងដឹងថាព្រះគ្រីស្តដែលរស់ឡើង
វិញនោះទ្រង់លែងសោយទិវង្គតហើយមធ្យមជគ្មាន
អំណាចលើព្រះអង្គទៀតទេ ១០ ដ្បិតព្រះអង្គបាន
សោយទិវង្គតនោះ គឺសោយទិវង្គតឲ្យបានរួចផុតពី
អំណាចបាបកម្មជាស្រេច។ ឥឡូវនេះព្រះអង្គមាន
ព្រះជន្មរស់នោះគឺរស់សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ ១១ រីឯ
បងប្អូនវិញក៏ដូច្នោះដែរចូរចាត់ទុកថាខ្លួនបានស្លាប់
រួចផុតពីអំណាចបាបហើយបងប្អូនមានជីវិតរស់
សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយរួមជាមួយព្រះគ្រីស្តយេ
ស៊ូ។

១២ ដូច្នោះមិនត្រូវទុកឲ្យបាបសោយរាជ្យ
លើខ្លួនបងប្អូនដែលរមែងតែងតែស្លាប់ដើម្បីស្តាប់
តាមតណ្ហាលោកលន់របស់ខ្លួននោះឡើយ ១៣ ហើយ
ក៏មិនត្រូវប្រគល់សរីរាង្គកាយរបស់បងប្អូនឲ្យទៅ
បម្រើបាបនិងធ្វើជាឧបករណ៍សម្រាប់ប្រព្រឹត្តអំពើ
ទុច្ចរិតដែរគឺត្រូវថ្វាយខ្លួនទៅព្រះជាម្ចាស់ដូចមនុស្ស
ដែលបានរស់ឡើងវិញហើយប្រគល់សរីរាង្គកាយ
របស់បងប្អូនទៅបម្រើព្រះជាម្ចាស់និងធ្វើជាឧបករណ៍
សម្រាប់ប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិត។ ១៤ បាបនឹងលែង
ត្រួតត្រាលើបងប្អូនទៀតហើយព្រោះបងប្អូនមិនស្ថិត
នៅក្រោមអំណាចរបស់វិន័យទេគឺស្ថិតនៅក្រោមព្រះ
ហឫទ័យប្រណីសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។

គ្រីស្តបរិស័ទជាអ្នកបម្រើរបស់សេចក្តីសុចរិត

១៥ បើដូច្នោះដោយយើងមិនស្ថិតនៅ
ក្រោមអំណាចរបស់វិន័យ* គឺស្ថិតនៅក្រោមព្រះ
ហឫទ័យប្រណីសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់តើយើង
ត្រូវតែប្រព្រឹត្តអំពើបាបឬ? ទេមិនកើតទេ! ១៦ បងប្អូន
មិនដឹងទេបើបងប្អូនប្រគល់ខ្លួនទៅបម្រើនិងស្តាប់
បង្គាប់ម្ចាស់ណាបងប្អូននឹងក្លាយទៅជាខ្ញុំបម្រើរបស់
អ្នកដែលបងប្អូនស្តាប់បង្គាប់នោះឬមួយបងប្អូននឹង
ទៅជាខ្ញុំបម្រើរបស់បាបដែលនាំឲ្យបងប្អូនស្លាប់ឬ

មួយបងប្អូនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនាំឲ្យបង
ប្អូនបានសុចរិតយ។ ១៧ សូមអរព្រះគុណព្រះជា
ម្ចាស់! ពីដើមបងប្អូនជាខ្ញុំបម្រើរបស់បាបមែនតែ
ដោយបងប្អូនបានស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងស្មោះអស់ពីចិត្ត
តាមគោលការណ៍នៃសេចក្តីបង្រៀនដែលបងប្អូន
បានទទួល១៨ បងប្អូនក៏បានរួចពីអំណាចបាបមក
បម្រើសេចក្តីសុចរិតវិញ។ ១៩ ខ្ញុំសូមនិយាយតាម
របៀបមនុស្សលោកទៅចុះព្រោះបងប្អូនជាមនុស្ស
ទន់ខ្សោយ។ ពីដើមបងប្អូនបានប្រគល់សរីរាង្គកាយ
របស់បងប្អូនឲ្យធ្វើជាខ្ញុំបម្រើនៃអំពើសេហ្មនិងអំពើ
ទុរ្យសដែលនាំឲ្យប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងណា
ឥឡូវនេះចូរបងប្អូនប្រគល់សរីរាង្គកាយរបស់បងប្អូន
ធ្វើជាខ្ញុំបម្រើនៃសេចក្តីសុចរិតដើម្បីឲ្យបងប្អូនបាន
វិសុទ្ធ* យ៉ាងនោះដែរ។

២០ កាលបងប្អូននៅជាខ្ញុំបម្រើរបស់បាប
នៅឡើយបងប្អូនគ្មានជាប់ទាក់ទាមអ្វីនឹងសេចក្តី
សុចរិតទេ។ ២១ កាលណោះបងប្អូនបានទទួលផល
អ្វី? គឺគ្មានអ្វីក្រៅពីកិច្ចការដែលនាំឲ្យបងប្អូនខ្មាសនៅ
ពេលនេះឡើយជាកិច្ចការដែលបណ្តាលឲ្យបងប្អូន
ស្លាប់! ២២ តែឥឡូវនេះបងប្អូនបានរួចពីអំណាចបាប
មកបម្រើព្រះជាម្ចាស់វិញ។ បងប្អូនបានផលដែលធ្វើ
ឲ្យបងប្អូនទៅជាវិសុទ្ធ* ដើម្បីឲ្យមានជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ច ២៣ ដ្បិតលទ្ធផលនៃបាបគឺសេចក្តីស្លាប់រីឯ
ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញគឺជីវិតអស់
កល្បជានិច្ចរួមជាមួយព្រះគ្រីស្តយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់
នៃយើង។

គ្រីស្តបរិស័ទរួចផុតពីអំណាចរបស់វិន័យ

១ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមនិយាយចំពោះ
៧ បងប្អូនដែលស្ងាត់ជំនាញខាងច្បាប់បង
ប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថាច្បាប់មានអំណាចលើ
មនុស្សតែក្នុងពេលដែលគេនៅមានជីវិតនៅឡើយ។
២ ឧបមាថាស្រ្តីម្នាក់មានប្តីតាមច្បាប់នាងនៅជាប់

ជាមួយប្តីតែក្នុងពេលដែលប្តីមានជីវិតនៅឡើយ
ប៉ុណ្ណោះ។ បើប្តីស្លាប់នាងនឹងរួចផុតពីច្បាប់ដែលចង
នាងឲ្យនៅជាប់នឹងប្តីនោះហើយ។ ៣ ដូច្នោះពេលប្តី
នៅរស់នៅឡើយប្រសិនបើនាងមានប្តីមួយទៀតនាង
មានឈ្មោះថាជាស្ត្រីជិតក្បត់។ ដូច្នោះទៅវិញបើប្តីនាង
ស្លាប់នាងមានសេរីភាពរួចផុតពីច្បាប់ហើយបើនាង
មានប្តីមួយទៀតនាងឥតមានឈ្មោះថាជាស្ត្រីជិតក្បត់
ទេ។ ៤ រីឯបងប្អូនវិញក៏ដូច្នោះដែរដោយសារព្រះកាយ
របស់ព្រះគ្រីស្ទបងប្អូនបានស្លាប់រួចផុតពីវិន័យហើយ
ទៅជាប់នឹងម្ចាស់មួយទៀតគឺជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទដែល
មានព្រះធនរស់ឡើងវិញដើម្បីបង្កើតផលច្បាយព្រះ
ជាម្ចាស់៥ ដ្បិតកាលយើងរស់នៅខាងលោកីយ៍នៅ
ឡើយដោយមានវិន័យជំរុញតណ្ហាក្រក់ផ្សេងៗ
បានសម្តែងកទិពលក្នុងសរីរាង្គកាយរបស់យើងដើម្បី
ឲ្យយើងបង្កើតផលដែលបណ្តាលឲ្យស្លាប់៦ តែឥឡូវ
នេះដោយយើងបានស្លាប់រួចផុតពីវិន័យហើយគឺរួច
ផុតពីអ្វីៗដែលបានឃុំឃាំងយើងដូច្នោះយើងបម្រើ
ព្រះជាម្ចាស់តាមរបៀបថ្មីដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណមិន
មែនបម្រើតាមរបៀបចាស់ដែលមកពីវិន័យសរសេរ
ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះឡើយ។

វិន័យពុំអាចរំដោះមនុស្សឲ្យរួចពីបាបបានឡើយ

៧ ដូច្នោះតើយើងគិតដូចម្តេច? វិន័យជា
បាបឬ? ទេមិនមែនទេ! ។ ក៏ប៉ុន្តែមានតែវិន័យប៉ុណ្ណោះ
ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំស្លាប់បាប។ ប្រសិនបើវិន័យមិនហាមថា
«កុំលោភលន់» ចន្លោះខ្ញុំមុខជាពុំដឹងថាការលោភ
លន់នេះជាអ្វីផង។ ៨ បាប* ក៏ធ្លៀតឱកាសដែល
បញ្ញត្តិហាមឃាត់ខ្ញុំនោះបង្កើតឲ្យមានការលោភលន់
គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។ ប្រសិនបើគ្មានវិន័យទេ បាប
ក៏គ្មានដែរឆៗ ៩ ពីដើម កាលពុំទាន់មានវិន័យខ្ញុំមាន
ជីវិត។ លុះបញ្ញត្តិមកដល់បាបក៏ចាប់មានឡើង១០ រឺ
ឯខ្ញុំខ្ញុំក៏បាត់បង់ជីវិត។ ដូច្នោះបញ្ញត្តិដែលត្រូវនាំឲ្យខ្ញុំ
មានជីវិតនោះបែរជាបណ្តាលឲ្យខ្ញុំស្លាប់ទៅវិញ១១

ដ្បិតបាបបានធ្លៀតឱកាសយកបញ្ញត្តិមកបោក
បញ្ឆោតខ្ញុំហើយធ្វើឲ្យខ្ញុំស្លាប់ដោយសារបញ្ញត្តិនេះ។

១២ ដូច្នោះវិន័យក៏វិសុទ្ធ* រីឯបញ្ញត្តិក៏វិសុទ្ធ
សុចរិតហើយល្អដែរ។ ១៣ តើវិន័យដ៏ល្អនោះបែរជា
នាំឲ្យខ្ញុំស្លាប់ឬ? ទេមិនមែនទេ! គឺបាបវិញទេតើដែល
នាំឲ្យខ្ញុំស្លាប់។ បាបបានប្រើវិន័យដែលល្អធ្វើឲ្យខ្ញុំ
ស្លាប់ដើម្បីបង្ហាញឲ្យឃើញថាបាបពិតជាបាបមែន
ហើយតាមរយៈបញ្ញត្តិបាបលេចចេញមករឹតតែ
អាក្រក់ហួសហេតុទៅទៀត។

មនុស្សដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់បាប

១៤ យើងដឹងស្រាប់ហើយថាវិន័យមកពី
ព្រះវិញ្ញាណរីឯខ្ញុំវិញខ្ញុំជាមនុស្សលោកីយ៍ដែលលក់
ខ្លួនដាច់ថ្លៃទៅឲ្យបាប១៥ ដ្បិតខ្ញុំមិនយល់អ្វីដែលខ្ញុំ
ធ្វើទេកិច្ចការណាដែលខ្ញុំចង់ធ្វើខ្ញុំមិនធ្វើរឺឯកិច្ចការ
ណាដែលខ្ញុំស្អប់ខ្ញុំបែរជាធ្វើទៅវិញ។ ១៦ ប្រសិនបើខ្ញុំ
ធ្វើកិច្ចការណាដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើដូច្នោះបានសេចក្តីថា
ខ្ញុំយល់ស្របនឹងវិន័យហើយទទួលស្គាល់ថាវិន័យពិត
ជាល្អមែន។ ១៧ ដូច្នោះមិនមែនខ្ញុំទេដែលប្រព្រឹត្តកិច្ច
ការនោះគឺបាបនៅក្នុងខ្ញុំវិញទេតើដែលប្រព្រឹត្ត១៨
ដ្បិតខ្ញុំដឹងថាអ្វីៗដែលល្អមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំទេពោលគឺ
មិនស្ថិតនៅក្នុងចរិតលោកីយ៍របស់ខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមានឆន្ទៈ
នឹងធ្វើអំពើល្អតែខ្ញុំគ្មានសមត្ថភាពនឹងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ
បានឡើយ។ ១៩ ខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ
នោះទេតែបែរជាប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ
ទៅវិញ។ ២០ ប្រសិនបើខ្ញុំប្រព្រឹត្តអំពើណាដែលខ្ញុំមិន
ចង់ធ្វើបានសេចក្តីថាមិនមែនខ្ញុំទៀតទេដែលប្រព្រឹត្ត
ដូច្នោះគឺបាបស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំវិញទេតើដែលប្រព្រឹត្ត។
២១ ដូច្នោះចំពោះខ្ញុំដែលចង់ធ្វើអំពើល្អខ្ញុំសង្កេត
ឃើញមានគោលការណ៍មួយនេះថាខ្ញុំមានសមត្ថភាព
ធ្វើបានតែអំពើអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ។ ២២ ក្នុងដំរៅចិត្ត
របស់ខ្ញុំខ្ញុំពេញចិត្តនឹងវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ណាស់
២៣ ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំឃើញថានៅក្នុងសរីរាង្គកាយរបស់ខ្ញុំ

មានគោលការណ៍មួយទៀតដែលតយុទ្ធនឹងវិន័យនៃ
គំនិតប្រាជ្ញារបស់ខ្ញុំទាំងធ្វើឲ្យខ្ញុំជាប់ជាលើយរបស់
បាបជដែលស្ថិតនៅក្នុងសិរីរាងកាយរបស់ខ្ញុំថែម
ទៀតផង។ ២៤ ខ្ញុំវេទនាណាស់! តើនរណានឹងដោះ
លែងខ្ញុំឲ្យរួចពីរូបកាយដែលរមែងតែងតែស្លាប់នេះ
បាន? ២៥ សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះ
យេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។

ដូច្នេះដោយសារគំនិតប្រាជ្ញារបស់ខ្ញុំខ្ញុំ
បម្រើវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់តែដោយខ្ញុំជាមនុស្ស
ខាងលោកីយ៍ ខ្ញុំបម្រើបាបឈឺវិញ។

ជីវិតរួមជាមួយព្រះវិញ្ញាណ

១ ឥឡូវនេះ អស់អ្នកដែលចូលរួមជាមួយ

៨ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូតែមានទោសព័រទៀត
ឡើយញ្ញាបដ្ឋិតវិន័យរបស់ព្រះវិញ្ញាណដែលផ្តល់
ជីវិតក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូបានដោះខ្ញុំឲ្យរួចផុតពី
បាបដទៃពីសេចក្តីស្លាប់។ ៣ ការណាដែលវិន័យធ្វើពុំ
កើតព្រោះនិស្ស័យលោកីយ៍បានធ្វើឲ្យវិន័យនោះទៅ
ជាអស់បូជីព្រះជាម្ចាស់បានសំរេចការនោះរួចទៅ
ហើយគឺព្រោះតែបាបព្រះអង្គចាត់ព្រះបុត្រារបស់ព្រះ
អង្គផ្ទាល់ឲ្យយាងមកមានជាតិជាមនុស្សដូចមនុស្សឯ
ទៀតៗដែលមានបាបដើម្បីដាក់ទោសបាបក្នុងឋានៈ
ជាមនុស្ស។ ៤ ព្រះអង្គធ្វើដូច្នេះដើម្បីប្រោសយើងឲ្យ
បានសុចរិតស្របតាមការតម្រូវរបស់វិន័យគឺចំពោះ
យើងដែលមិនរស់នៅតាមលោកីយ៍តែរស់នៅតាម
ព្រះវិញ្ញាណវិញ ៥ ដ្បិតអ្នកដែលរស់នៅតាមលោកីយ៍
គិតតែពីខាងលោកីយ៍វិញអ្នកដែលរស់នៅតាមព្រះ
វិញ្ញាណគិតតែពីខាងព្រះវិញ្ញាណ។ ៦ ការគិតខាង
លោកីយ៍នាំឲ្យស្លាប់រីឯការគិតខាងព្រះវិញ្ញាណនាំ
ឲ្យមានជីវិតនិងសេចក្តីសុខសាន្តវិញ្ញាណដ្បិតការគិត
ខាងលោកីយ៍ទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ព្រោះលោកីយ៍ពុំ
ចុះចូលនឹងវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេហើយថែមទាំង
គ្មានសមត្ថភាពនឹងចុះចូលបានផង។ ៨ អស់អ្នកដែល

នៅខាងលោកីយ៍ពុំអាចគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជា
ម្ចាស់បានឡើយ។

៩ ចំពោះបងប្អូនដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់
ព្រះជាម្ចាស់សណ្ឋិតនៅក្នុងបងប្អូនបងប្អូនមិនមែន
នៅខាងលោកីយ៍ទៀតទេគឺនៅខាងព្រះវិញ្ញាណ។
អ្នកណាគ្មានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទអ្នកនោះមិន
មែនជាកូនចៅរបស់ព្រះអង្គទេ។ ១០ ប្រសិនបើព្រះ
គ្រីស្ទក្នុងនៅក្នុងបងប្អូនទោះបីរូបកាយរបស់បងប្អូន
ស្លាប់ព្រោះតែបាបក៏ដោយក៏ព្រះវិញ្ញាណនៅតែផ្តល់
ជីវិតឲ្យបងប្អូនដែរមកពីព្រះជាម្ចាស់ប្រោសបងប្អូនឲ្យ
បានសុចរិត។ ១១ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ដែលបានប្រោសព្រះយេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញសណ្ឋិតនៅក្នុងបងប្អូនមែននោះព្រះជា
ម្ចាស់ដែលបានប្រោសព្រះគ្រីស្ទឲ្យមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញទ្រង់ក៏នឹងប្រទានឲ្យរូបកាយរបស់បងប្អូន
ដែលរមែងតែងតែស្លាប់នេះមានជីវិតតាមរយៈព្រះ
វិញ្ញាណដែលសណ្ឋិតនៅក្នុងបងប្អូននោះដែរ។

១២ ហេតុនេះបងប្អូនអើយយើងមាន
ជំពាក់ម៉្យាងតែមិនមែនជំពាក់ខាងលោកីយ៍ដើម្បីរស់
តាមលោកីយ៍ទៀតឡើយ។ ១៣ ប្រសិនបើបងប្អូនរស់
តាមលោកីយ៍បងប្អូននឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខានផ្ទុយទៅ
វិញប្រសិនបើបងប្អូនពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណដើម្បី
រំលាយរបៀបរស់នៅតាមលោកីយ៍បងប្អូនមុខតែមាន
ជីវិត ១៤ ដ្បិតអស់អ្នកដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ណែនាំសុទ្ធតែជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់។
១៥ បងប្អូនពុំបានទទួលវិញ្ញាណដែលធ្វើឲ្យបងប្អូន
ទៅជាខ្ញុំបម្រើហើយឲ្យនៅតែវាយខ្លាចទៀតទេគឺបង
ប្អូនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើឲ្យបងប្អូនទៅជា
បុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ
នេះយើងបន្លឺសំឡេងឡើងថា «អប្បា!» បឺឱព្រះ
បិតា! ១៦ គឺព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់ដែលផ្តល់សក្ខីភាពឲ្យ
វិញ្ញាណរបស់យើងដឹងថាយើងពិតជាបុត្រធីតារបស់

ព្រះជាម្ចាស់មែន។ ១៧ ប្រសិនបើយើងពិតជាបុត្រ ធីតាមែននោះយើងមុខជាទទួលមត់កុំខាន។ យើង នឹងទទួលមត់កុំពិព្រះជាម្ចាស់គឺទទួលមត់ករូមជាមួយ ព្រះគ្រីស្ត។ ដោយយើងរងទុក្ខលំបាករូមជាមួយព្រះ អង្គដូច្នោះយើងក៏នឹងទទួលសិរីរុងរឿងរូមជាមួយព្រះ អង្គដែរ។

សិរីរុងរឿងនៅបរលោក

១៨ ខ្ញុំយល់ឃើញថាទុក្ខលំបាកនា បច្ចុប្បន្នកាលពុំអាចប្រៀបធៀបនឹងសិរីរុងរឿងដែល ព្រះជាម្ចាស់សម្តែងឲ្យយើងឃើញនៅអនាគតកាល នោះបានឡើយ។ ១៩ អ្វីៗសព្វសារពើដែលព្រះអង្គ បង្កើតមកកំពុងតែអន្ទះអន្ទែងទន្ទឹងរង់ចាំពេលដែល ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្ហាញបុត្រធីតារបស់ព្រះអង្គ ២០ ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់នោះបែរទៅជាឥតន័យខ្ព តែមិន មែនដោយចិត្តឯងទេគឺព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវដូច្នោះ។ ពិភពលោកនៅតែមានសង្ឃឹមថា ២១ ព្រះអង្គនឹង លោះឲ្យរួចផុតពីវិនាសអន្តរាយណាដើម្បីឲ្យមានសេរី ភាពនិងសិរីរុងរឿងនៃបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ២២ យើងដឹងហើយថាមកទល់ថ្ងៃនេះពិភពលោក ទាំងមូលកំពុងតែស្រែកចម្រើននិងឈឺចុកចាប់ដូចជាស្ត្រី ដែលហៀបនឹងសំរាលកូន។ ២៣ មិនត្រឹមតែពិភព លោកប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីតែយើងដែលបានទទួលព្រះ អំណោយទានដំបូងរបស់ព្រះវិញ្ញាណក៏ច្ងៃក្នុងចិត្ត ទាំងទន្ទឹងរង់ចាំព្រះជាម្ចាស់ប្រោសយើងឲ្យទៅជា បុត្រធីតារបស់ព្រះអង្គនិងលោះរូបកាយយើង ទាំងស្រុងដែរ ២៤ ដ្បិតយើងបានទទួលការសង្គ្រោះ តែក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើយើងបាន ណាអ្វីដែលយើងសង្ឃឹមចង់បាននោះមិនមែនហៅថា សង្ឃឹមទៀតទេព្រោះអ្វីៗដែលយើងបានហើយតើ យើងសង្ឃឹមចង់បានដូចម្តេចទៀត! ២៥ ផ្ទុយទៅ វិញប្រសិនបើយើងសង្ឃឹមទៅលើអ្វីៗដែលយើងមិន ទាន់មាននោះយើងទន្ទឹងរង់ចាំដោយចិត្តព្យាយាម។

២៦ យ៉ាងណាមិញព្រះវិញ្ញាណក៏យាងមក ជួយយើងដែលទន់ខ្សោយនេះដែរដ្បិតយើងពុំដឹង អធិស្ឋាន* ដូចម្តេចដើម្បីឲ្យបានសមនោះឡើយតែ ព្រះវិញ្ញាណផ្ទាល់ទ្រង់ទូលអង្វរឲ្យយើងដោយព្រះ សូរសៀងដែលគ្មាននរណាអាចថ្លែងបាន។ ២៧ រីឯ ព្រះជាម្ចាស់ដែលល្ងែងយល់ចិត្តមនុស្សទ្រង់ជ្រាប ព្រះបំណងរបស់ព្រះវិញ្ញាណព្រោះព្រះវិញ្ញាណទូល អង្វរឲ្យប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ ព្រះជាម្ចាស់។

២៨ យើងដឹងទៀតថាអ្វីៗទាំងអស់ផ្សំគ្នា ឡើងដើម្បីឲ្យអស់អ្នកស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់បាន ទទួលផលល្អគឺអ្នកដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅមក ស្របតាមគម្រោងការរបស់ព្រះអង្គ ២៩ ដ្បិតអស់អ្នក ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើសចម្រើនក៏បានតម្រូវគេ ទុកជាមុនឲ្យមានលក្ខណៈដូចព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ដែរដើម្បីឲ្យព្រះបុត្រាបានទៅជារៀមច្បងក្នុងបណ្តាប ងប្អូនជាច្រើន។ ៣០ អស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានតម្រូវទុក ជាមុននោះទ្រង់ក៏បានត្រាស់ហៅហើយអ្នកដែលព្រះ អង្គបានត្រាស់ហៅនោះទ្រង់ក៏ប្រោសឲ្យគេបាន សុចរិតរឹងអស់អ្នកដែលព្រះអង្គប្រោសឲ្យបានសុចរិត ទ្រង់ក៏ប្រទានឲ្យគេមានសិរីរុងរឿងដែរ។

ព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់ដ៏លើសលប់របស់ព្រះជា ម្ចាស់

៣១ បើដូច្នោះតើយើងត្រូវគិតដូចម្តេចទៀត អំពីសេចក្តីទាំងនេះ? ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់កាន់ខាង យើងហើយតើនរណាអាចនឹងចោទប្រកាន់យើង បាន? ៣២ ព្រះអង្គពុំបានទុកព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ផ្ទាល់ទេគឺព្រះអង្គបានបញ្ជូនព្រះបុត្រានោះមក សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាបើដូច្នោះព្រះអង្គមុខជា ប្រណិសន្តោសប្រទានអ្វីៗទាំងអស់មកយើងរួម ជាមួយព្រះបុត្រានោះដែរ។ ៣៣ តើនរណាអាចចោទ ប្រកាន់អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសបើ

ព្រះអង្គប្រោសគេឲ្យបានសុចរិតហើយនោះ? ៣៤ តើ
នរណាអាចដាក់ទោសគេបាន បើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
បានសោយទិវង្គត ហើយជាពិសេសទ្រង់មានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញក្នុងនៅខាងស្តាំព្រះបិតានិងទូលអង្វរឲ្យ
យើងដូច្នោះ? ៣៥ តើនរណាអាចបំបែកយើងចេញពី
ព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទបាន? ទុក្ខ
វេទនាប្រការគប់ប្រមល់អន្លះអន្លែងការបៀតបៀនការ
ស្រែកឃ្លានខ្លះសម្លៀកបំពាក់គ្រោះថ្នាក់ឬមួយត្រូវគេ
សម្លាប់? ៣៦ ដូចមានចែងទុកមកថា:

ព្រោះតែព្រះអង្គ

យើងត្រូវគេរកសម្លាប់ពីព្រឹក

ដល់ល្ងាច

គេចាត់ទុកយើងដូចជាចៀម

ដែលត្រូវគេ

យកទៅសម្លាប់ទេ។

៣៧ ក៏ប៉ុន្តែក្នុងការទាំងនោះយើងមាន
ជ័យជំនះលើសពីអ្នកមានជ័យជំនះទៅទៀតដោយ
ព្រះអម្ចាស់ដែលបានស្រឡាញ់យើង។ ៣៨ ខ្ញុំជឿ
ជាក់ថាទោះបីសេចក្តីស្លាប់ក្តីជីវិតក្តីទេវទូត* ក្តីវត្តសក្តិ
សិទ្ធិនានាក្តីបច្ចុប្បន្នកាលក្តីអនាគតកាលក្តី អំណាច
នានាក្តី ៣៩ អ្វីៗដែលនៅស្ថានលើក្តីនៅស្ថានក្រោមក្តី
ឬអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមកក្តីក៏ពុំ
អាចបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជា
ម្ចាស់ដែលទ្រង់បានសម្តែងឲ្យយើងឃើញក្នុងព្រះគ្រី
ស្ទយេស៊ូជាអម្ចាស់នៃយើងបានឡើយ។

ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសសាសន៍អ៊ីស្រាអែល

១ ខ្ញុំសូមនិយាយសេចក្តីពិត ដោយរួមជា

៩ មួយព្រះគ្រីស្ទខ្ញុំមិនកុហកទេគឺខ្ញុំនិយាយ
ដោយមានមនសិការរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ជាសាក្សីនិងដោយ
មានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបំភ្លឺថា ខ្ញុំមានទុក្ខព្រួយជា

ខ្លាំងហើយឈឺចុកចាប់ក្នុងចិត្តជានិច្ចផង ៣ ដ្បិតខ្ញុំបន់
ឲ្យតែខ្លួនខ្ញុំត្រូវបណ្តាសាបែកចេញពីព្រះគ្រីស្ទព្រោះ
តែបងប្អូននិងញាតិសន្តានដែលជាសាច់សាលោហិត
របស់ខ្ញុំផ្ទាល់ គឺសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ ព្រះជាម្ចាស់
បានរាប់ពួកគេទុកជាបុត្រជីតារបស់ព្រះអង្គពួកគេ
មានសិរីរុងរឿងមានសម្ពន្ធមេត្រី* នានាមានគម្ពីរវិ
ន័យ* ស្គាល់របៀបគោរពបម្រើព្រះអង្គទទួលព្រះ
បន្ទូលសន្យាផ្សេងៗ ៥ មានបុព្វបុរសហើយព្រះគ្រីស្ទ
ក៏កើតមកជាមនុស្សក្នុងពូជពង្សរបស់ពួកគេថែម
ទៀតផងព្រះអង្គជាព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់លើអ្វីៗ
ទាំងអស់សូមលើកតម្កើងព្រះអង្គអស់កល្យជានិច្ច អា
ម៉ែន!

៦ ក៏ប៉ុន្តែមិនមែនមានន័យថាព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះជាម្ចាស់បែរទៅជាអសារតិការនោះទេ
ព្រោះអស់អ្នកដែលកើតមកពីពូជពង្សលោកអ៊ីស្រាអែ
លធម៌ មិនមែនសុទ្ធតែជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលពិត
ប្រាកដឡើយហើយអស់អ្នកដែលកើតពីពូជពង្ស
របស់លោកអប្រាហាំ ក៏មិនមែនសុទ្ធតែជាកូនចៅ
របស់លោកអប្រាហាំទាំងអស់គ្នាដែរដូចមានថ្លែងទុក
មកថា «មានតែកូនចៅអ៊ីស្រាអែលប៉ុណ្ណោះដែលមាន
ឈ្មោះថាជាពូជពង្សរបស់អ្នក» នពេលគឺមិនមែន
កូនចៅដែលកើតមកតាមសាច់ឈាមធម្មតានោះទេ
ដែលត្រូវរាប់ជាបុត្រជីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់មានតែកូន
ចៅដែលកើតមកតាមព្រះបន្ទូលសន្យាប៉ុណ្ណោះទើប
រាប់ជាពូជពង្សបាន ៩ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល
សន្យាថា «ឆ្នាំក្រោយយើងនឹងមកក្នុងពេលដដែល
នេះហើយនាងសារ៉ានឹងមានកូនប្រុសមួយ» ប។

១០ មិនតែប៉ុណ្ណោះសោតនាងវេបកាគឺ
មានផ្ទៃពោះនឹងបុរសតែមួយគឺលោកអ៊ីស្រាអែលជាបុព្វ
បុរសរបស់យើង។ ១១ ព្រះជាម្ចាស់មានគម្រោងការ
ជ្រើសរើសមនុស្សដោយមិនគិតពីអំពើដែលគេ
ប្រព្រឹត្តនោះទេគឺជ្រើសរើសតាមព្រះហឫទ័យរបស់

ព្រះអង្គដែលត្រាស់ហៅ។ ដើម្បីឲ្យបានស្របតាម គម្រោងការនេះនៅពេលកូនភ្លោះនៅក្នុងផ្ទៃពុំទាន់ បានប្រព្រឹត្តអំពើល្អឬអាក្រក់នៅឡើយផងនោះ។ ១២ ទ្រង់ក៏មានព្រះបន្ទូលទៅនាងរបបកថា «កូនច្បងនឹង បម្រើកូនប្អូន» ៨១៣ ដូចមានចែងទុកមកថា «យើង ស្រឡាញ់យ៉ាកុបជាងអេសាវ» ៧។

១៤ ដូច្នោះតើយើងត្រូវគិតដូចម្តេច? តើព្រះ ជាម្ចាស់អយុត្តិធម៌ឬ? ទេមិនមែនទេ! ១៥ ដ្បិតព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេថា: «យើងនឹង មានចិត្តមេត្តាករុណាដល់នរណាដែលយើងមេត្តា ករុណាហើយយើងក៏នឹងអាណិតអាសូរនរណាដែល យើងអាណិតអាសូរដែរ» ក។ ១៦ ដូច្នោះមិនមែន ស្រេចតែចំណងចិត្តឬការខំប្រឹងប្រែងរបស់មនុស្ស ឡើយគឺស្រេចតែព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះហឫទ័យ មេត្តាករុណានោះវិញ។ ១៧ ដ្បិតក្នុងគម្ពីរព្រះជាម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ស្តេចជាឋានថា «យើងបាន តាំងអ្នកជាស្តេចដើម្បីបង្ហាញឫទ្ធានុភាពរបស់យើង តាមរយៈអ្នកមនិងឲ្យកិត្តិនាមរបស់យើងបានឮខ្លះ ខ្លាយពាសពេញលើផែនដីទាំងមូល» យ។ ១៨ ដូច្នោះ ព្រះអង្គមេត្តាករុណាដល់នរណាក៏បានស្រេចតែនឹង ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គព្រះអង្គធ្វើឲ្យចិត្តនរណា ទៅជាវិវរស្តក៏បានស្រេចតែព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ អង្គដែរ។

ព្រះពិរោធ និង ព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរ

១៩ ប្រហែលជាអ្នកសួរខ្ញុំថា «បើដូច្នោះ ម្តេចក៏ព្រះជាម្ចាស់នៅតែបន្ទោសមនុស្សទៀត? តើ មាននរណាអាចប្រឆាំងនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ អង្គ?» ។ ២០ ឱមនុស្សអើយតើអ្នកមានឋានៈអ្វីបាន ជាហ៊ានឆែកឆងនឹងព្រះជាម្ចាស់បែបនេះ? តើដីឥដ្ឋ មានដែលនិយាយទៅកាន់ជាងស្ទូនថា «ហេតុអ្វីបាន ជាលោកធ្វើឲ្យខ្ញុំមានរូបរាងយ៉ាងនេះ» ដែរឬទេ? វ។ ២១ ជាងស្ទូនយកដីទៅស្ទូនធ្វើអ្វីក៏បានគឺដីឥដ្ឋ

ដដែលគាត់អាចយកទៅស្ទូនធ្វើជាបស់ផ្លែថ្លៃផង ហើយស្ទូនធ្វើជាបស់ធម្មតាផង។

២២ រីឯព្រះជាម្ចាស់វិញព្រះអង្គសព្វព្រះ ហឫទ័យបង្ហាញព្រះពិរោធ និង សម្តែងឫទ្ធានុភាព របស់ព្រះអង្គ។ ដូច្នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ យ៉ាងខ្លាំងទ្រង់ស្ម័គ្រទ្រង់នឹងអស់អ្នកដែលត្រូវព្រះ ពិរោធលហើយត្រូវវិនាសអន្តរាយ។ ២៣ ព្រះអង្គក៏ ចង់បង្ហាញសិរីរុងរឿងដ៏ប្រសើរលើសលប់របស់ព្រះ អង្គចំពោះអស់អ្នកដែលព្រះអង្គមេត្តាករុណាដែរជា អ្នកដែលព្រះអង្គបានតម្រូវទុកជាមុនឲ្យទទួលសិរី រុងរឿង ២៤ ពោលគឺយើងទាំងអស់គ្នាដែលព្រះអង្គ បានត្រាស់ហៅមិនត្រឹមតែពីក្នុងចំណោមសាសន៍យូ ដាប៉ូណ្តោះទេគឺពីក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍ដទៃចែម ទៀតផង ២៥ ដូចមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរព្យាករិ* ហូ សេថា:

«អ្នកដែលមិនមែនជាប្រជារា

ស្ត្ររបស់យើង

យើងនឹងហៅគេថាជាប្រជារា

ស្ត្ររបស់យើង

រីឯជាតិសាសន៍ដែលយើងមិន

បានស្រឡាញ់

យើងនឹងហៅគេថាជាជាតិ

សាសន៍

ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង

២៦

ហើយត្រង់ណាដែលមាន

ពោលទៅ

អ្នកទាំងនោះថា "អ្នករាល់គ្នា

មិនមែនជា

ប្រជារាស្ត្ររបស់យើងទេ!"

ជាបុត្រធីតា ត្រង់នោះ គេនឹងមានឈ្មោះថា

អ្នកក្រុង

កូម៉ូរ៉ាដែរអ។

របស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះ
ជន្មរស់»ស។

អីស្រាអែលនិង ដំណឹងល្អ

២៧ រីឯព្យាករីអេសាយវិញលោកបាន
ប្រកាសអំពីសាសន៍អីស្រាអែលថា:

៣០ ដូច្នោះតើយើងត្រូវគិតដូចម្តេច?
សាសន៍ដទៃដែលពុំបានស្នូរស្នែងរកសេចក្តីសុចរិត
បែរជាបានទទួលសេចក្តីសុចរិតទៅវិញគឺសេចក្តី
សុចរិតមកពីជំនឿ។ ៣១ រីឯសាសន៍អីស្រាអែលគេខំ
ប្រឹងប្រែងធ្វើតាមវិន័យ*ដែលផ្តល់សេចក្តីសុចរិតតែ
ពួកគេពុំបានសុចរិតតាមវិន័យនោះឡើយ។ ៣២
ហេតុអ្វីបានជាដូច្នោះ? គឺមកពួកគេពឹងលើការប្រព្រឹត្ត
តាមវិន័យមិនពឹងលើជំនឿទេ។ ពួកគេជំពប់ដួលនឹង«
ថ្មដែលនាំឲ្យគេជំពប់» ៣៣ ដូចមានចែងទុកមកថា:

ទោះបីសាសន៍អីស្រាអែល
បានកើនចំនួនច្រើន

យើងបានដាក់ថ្មមួយនៅក្រុង
ស៊ីយ៉ូន

ដូចខ្យាច់នៅឆ្នេរសមុទ្រហើយ
ក៏ដោយ

ជាថ្មដែលនាំឲ្យគេជំពប់ដួល
ជាសិលាដែលនាំឲ្យគេរវាតចិត្ត

មានតែមួយចំនួនតូចសល់ពី
ស្លាប់ប៉ុណ្ណោះ

ដែលនឹងទទួលការសង្គ្រោះ

បាត់ជំនឿ

២៨ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងសំរេចតាម
ព្រះបន្ទូល

របស់ព្រះអង្គគ្រប់ប្រការទាំង

អ្នកណាជឿលើថ្មនេះ

អស់

យ៉ាងឆាប់ៗនៅផែនដីនេះហ។

អ្នកនោះមុខជាមិនខកចិត្ត

២៩ មួយវិញទៀតព្យាករីអេសាយក៏បាន
ថ្លែងទុកជាមុនមកថា:

ឡើយក។

១ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នាអស់ពី

ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់នៃពិភព
ទាំងមូលឡ

១០ ចិត្តចង់តែឲ្យសាសន៍អីស្រាអែលបាន
ទទួលការសង្គ្រោះហើយខ្ញុំក៏ទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ឲ្យ
ពួកគេដែរ។ ២ ខ្ញុំហ៊ានធ្វើជាសាក្សីថាពួកគេមានចិត្ត
ខ្លះខ្លះបម្រើព្រះជាម្ចាស់ខ្លាំងណាស់តែគេបម្រើទាំង
ល្ងិតល្ងង់ខ។ ៣ ដោយពួកគេពុំស្គាល់របៀបដែលព្រះ
ជាម្ចាស់ប្រោសមនុស្សលោកឲ្យបានសុចរិតពួកគេខំ
ប្រឹងធ្វើឲ្យខ្លួនបានសុចរិតដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ គឺពុំព្រម
ទទួលរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសមនុស្សឲ្យបាន

មិនបានទុកកូនចៅយើងមួយ

ឲ្យនៅសល់ទេ

ចំនួន

នោះយើងនឹងវិនាសទៅដូចជា

អ្នកក្រុងសូដុម

ហើយយើងក៏ប្រៀបបីដូចជា

សុចរិតនេះទេ។ ព្រះគ្រីស្ទជាគោលដៅរបស់វិន័យគម្ពីរដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលជឿបានសុចរិត។

ការសង្គ្រោះ តាមរយៈជំនឿលើព្រះអម្ចាស់

៥ លោកម៉ូសេបានសរសេរទុកអំពីសេចក្តីសុចរិតដែលមកពីវិន័យ* ថា: «អ្នកណាប្រតិបត្តិតាមវិន័យអ្នកនោះនឹងមានជីវិតដោយសារវិន័យ» យ៉ាងចំពោះសេចក្តីសុចរិតដែលមកពីជំនឿវិញមានចែងថា «អ្នកមិនត្រូវស្ទុកក្នុងចិត្តថាតើអ្នកណានឹងឡើងទៅស្ថានបរមសុខ?» គឺថាដើម្បីនឹងនាំព្រះគ្រីស្ទចុះមកលើ «តើអ្នកណានឹងចុះទៅស្ថានក្រោម?» ឯគឺថាដើម្បីនាំព្រះគ្រីស្ទឡើងពីចំណោមមនុស្សស្លាប់មក ៨ តែក្នុងគម្ពីរមានចែងដូចម្តេច? គឺមានចែងថា «ព្រះបន្ទូលស្ថិតនៅក្បែរអ្នកនៅក្នុងមាត់អ្នកនិងនៅក្នុងចិត្តអ្នកដែរ» ច។ ព្រះបន្ទូលនេះជាព្រះបន្ទូលស្តីអំពីជំនឿដែលយើងប្រកាស។ ៩ ប្រសិនបើមាត់អ្នកប្រកាសថាព្រះយេស៊ូពិតជាព្រះអម្ចាស់ហើយបើចិត្តអ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបានប្រោសព្រះយេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែននោះអ្នកនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះជាមិនខាន ១០ ដ្បិតបើចិត្តយើងជឿយើងនឹងបានសុចរិតហើយបើមាត់យើងប្រកាសជំនឿនោះយើងនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះ ១១ ដូចមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរថា «អ្នកណាជឿលើព្រះអង្គអ្នកនោះមុខជាមិនខកចិត្តឡើយ» ឆ។ ១២ ដូច្នោះសាសន៍យូដានិងសាសន៍ក្រិកមិនប្លែកពីគ្នាត្រង់ណាទេគេទាំងអស់គ្នាមានព្រះអម្ចាស់តែមួយដែលមានព្រះហឫទ័យទូលាយដល់អស់អ្នកអង្វររកព្រះអង្គ ១៣ ដ្បិត «អ្នកណាអង្វររកព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះ» ជ។

១៤ ក៏ប៉ុន្តែឲ្យគេអង្វររកព្រះអង្គដូចម្តេចកើតបើគេមិនជឿ? ឲ្យគេជឿលើព្រះអង្គដូចម្តេចកើតបើគេមិនដែលឮព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល? ឲ្យគេឮដូចម្តេចកើតបើគ្មាននរណាប្រកាស? ១៥ ឲ្យមានអ្នក

ប្រកាសដូចម្តេចកើតបើគ្មាននរណាចាត់ឲ្យទៅប្រកាសផងនោះ? ដូចមានចែងទុកថា:

«មើលអ្នកដែលធ្វើដំណើរនាំ

ដំណឹងដ៏ល្អៗមក

ប្រសើររុងរឿងណាស់ហ្ន៎!»

ឈ។

១៦ ប៉ុន្តែមិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នាទេដែលព្រមស្តាប់តាមដំណឹងល្អដូចព្យាករណ៍* អេសាយបានថ្លែងទុកមកថា: «បពិត្រព្រះអម្ចាស់តើនរណាជឿសេចក្តីដែលយើងនិយាយឲ្យស្តាប់?» ញ។

១៧ ដូច្នោះជំនឿកើតមកពីសេចក្តីដែលយើងបានស្តាប់រីឯសេចក្តីដែលយើងបានស្តាប់នោះកើតមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ១៨ ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមសួរថាតើពួកគេមិនដែលបានឮទេឬ? ទេពួកគេប្រាកដជាបានឮហើយ!

«សំឡេងរបស់គេបានឮ

ខ្លួនខ្លាយពាសពេញ

លើផែនដីទាំងមូល

ហើយពាក្យសំដីរបស់គេបាន

ឮខ្លួនខ្លាយរហូត

ដល់ស្រុកដាច់ស្រយាលនៃ

ពិភពលោក» ប។

១៩ ខ្ញុំសូមសួរទៀតថាតើសាសន៍អ្វីស្រាវអែលមិនបានយល់ទេឬ? លោកម៉ូសេបានថ្លែងមុនគេថា:

«យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា

ច្រណែន

នឹង ពួកអ្នកដែលមិនមែនជា

ប្រជាជាតិមួយ

ដីពិតប្រាកដ
 យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមាន
 កំហឹង
 នឹងជាតិសាសន៍មួយដ៏ល្អឺល្អើ»
 ខ។
 ២០ រីឯព្យាករណ៍អោយលោកហ៊ាន
 និយាយលើសពីនេះទៅទៀតថា៖
 «អស់អ្នកដែលមិនស្វែងរក
 យើង
 គេបានរកយើងឃើញ
 ហើយអស់អ្នកដែលមិនសុំអ្វីពី
 យើង
 យើងបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យគេ
 ឃើញ
 ច្បាស់» ឆ។
 ២១ ចំពោះជនជាតិអឺរ៉ុបអែ
 លវិញលោកបានថ្លែងថា៖
 «មួយថ្ងៃវាលំល្ងាច យើងបាន
 លូកដៃទៅរក
 បង្គាប់
 ប្រជារាស្ត្រដែលមិនស្តាប់
 ហើយចេះតែប្រកែកជំទាស់»
 ណ។
 ព្រះជាម្ចាស់ពុំបោះបង់ចោលសាសន៍អឺរ៉ុបអែ
 លឡើយ
 ១ ដូច្នោះ ខ្ញុំសូមសួរថា តើព្រះជា
 ១១ ម្ចាស់បានបោះបង់ចោលប្រជារាស្ត្ររបស់

ព្រះអង្គហើយឬ? ទេព្រះអង្គមិនបោះបង់ចោលគេទេ!
 ដ្បិតខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ជាជាតិអឺរ៉ុបអែលដែរខ្ញុំជាពូជពង្ស
 របស់លោកអប្រាហាំកើតក្នុងកុលសម្ព័ន្ធ* បេនយ៉ាមី
 ន។ ២ ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានបោះបង់ប្រជារាស្ត្ររបស់
 ព្រះអង្គជាប្រជារាស្ត្រដែលព្រះអង្គជ្រើសរើសទុកជា
 មុននោះឡើយ។ តើបងប្អូនមិនជ្រាបសេចក្តីដែល
 មានចែងទុកក្នុងគម្ពីរស្តីអំពីព្យាករណ៍* អេលីទូលព្រះជា
 ម្ចាស់ទាស់នឹងសាសន៍អឺរ៉ុបអែលទេឬ? គឺលោក
 ទូលថា ៣ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់ពួកគេបាននាំគ្នាសម្លាប់
 ព្យាករណ៍ទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គនិងរំលំអាសនៈរបស់
 ព្រះអង្គ។ មានតែទូលបង្គំម្នាក់គត់ដែលបានរួចខ្លួនតែ
 ពួកគេរកផ្តាច់ជីវិតទូលបង្គំទៀត!» ត។ ៤ តើព្រះជា
 ម្ចាស់តបទៅលោកវិញដូចម្តេច? តើព្រះអង្គមានព្រះ
 បន្ទូលថា៖ «យើងបានបំរុងទុកមនុស្សប្រាំពីរពាន់នាក់
 អ្នកទាំងនេះពុំបានលុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំព្រះបា
 លឡើយ» ច។ ៥ រីឯបច្ចុប្បន្នកាលនេះក៏ដូច្នោះដែរគឺ
 មាននៅសល់មនុស្សមួយចំនួនដែលព្រះជាម្ចាស់បាន
 ជ្រើសរើសតាមព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសរបស់
 ព្រះអង្គ។ ៦ ប្រសិនបើព្រះអង្គជ្រើសរើសគេដោយ
 ព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសដូច្នោះបានសេចក្តីថាមិន
 មែនមកពីគេប្រព្រឹត្តតាមវិន័យឡើយ។ បើមកពីគេ
 ប្រព្រឹត្តតាមវិន័យព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសលែង
 មានលក្ខណៈជាព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសទៀត
 ហើយទ។ ៧ ដូច្នោះតើយើងត្រូវគិតដូចម្តេច? អ្វីៗដែល
 សាសន៍អឺរ៉ុបអែលខំស្វែងរកនោះគេមិនបានទទួល
 ទេ។ មានតែអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ
 ទើបបានទទួលរីឯអ្នកទៀតព្រះអង្គធ្វើឲ្យគេមានចិត្ត
 រឹងរូសវិញ ៨ ដូចមានចែងទុកមកថា៖

«ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើឲ្យគេ
 មានវិញ្ញាណ
 ស្តីកស្រពន់ ឲ្យភ្នែកគេមើលពុំ
 ឃើញ

រហូតមកទល់ និងឲ្យត្រចៀកគេស្តាប់ពុំឮ
 សព្វថ្ងៃនេះ» ៣។
 ៩ ព្រះបាទដាវីឌក៏មានរាជឱង្ការ
 ថា: «សូមឲ្យតុនរបស់ពួកគេ
 ក្លាយទៅជាអន្ទាក់ឬជាមង
 ដែលនាំឲ្យគេរវាតចិត្តបាត់
 ជំនឿ និងឲ្យគេមានទោស!។
 ១០ សូមឲ្យភ្នែករបស់គេទៅជា
 មើលលែងឃើញ
 ហើយសូមធ្វើឲ្យគេកោងខ្នង
 រហូតតទៅ» ប។

១១ ដូច្នេះខ្ញុំសូមសួរថាសាសន៍យូដាដែល
 ជំពប់ដួលតើគេត្រូវដួលរហូតឬ? ទេគេមិនដួលរហូត
 ទេ! គឺកំហុសរបស់ពួកគេបាននាំឲ្យសាសន៍ដទៃ
 ទទួលការសង្គ្រោះធ្វើឲ្យពួកគេមានចិត្តច្រណែន។
 ១២ ប្រសិនបើកំហុសរបស់សាសន៍យូដានាំឲ្យពិភព
 លោកទទួលព្រះពរដ៏លើសលប់ហើយការចុះអន់
 ថយរបស់គេនាំឲ្យសាសន៍ដទៃទទួលព្រះពរដ៏លើស
 លប់យ៉ាងហ្នឹងទៅហើយចុះទំរាំបើពួកគេបានចម្រើន
 ឡើងយ៉ាងពោរពេញវិញនោះតើព្រះពរនឹងមាន
 កាន់តែច្រើនលើសលប់យ៉ាងណាទៅទៀត?។

ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះសាសន៍ដទៃ

១៣ ខ្ញុំសូមជំរាបបងប្អូនជាសាសន៍ដទៃ
 ក្នុងនាមខ្ញុំជាគ្រីស្ទទូត* សម្រាប់សាសន៍ដទៃថាខ្ញុំ

យកចិត្តទុកដាក់បំពេញមុខងាររបស់ខ្ញុំឲ្យបានល្អ
 ប្រសើរ១៤ ក្នុងគោលបំណងឲ្យបងប្អូនរួមឈាម
 របស់ខ្ញុំច្រណែនដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកខ្លះក្នុងចំណោម
 ពួកគេ។ ១៥ ដោយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដាច់ចេញពី
 ព្រះអង្គទៅធ្វើឲ្យមនុស្សលោកបានជាាននឹងព្រះអង្គ
 វិញយ៉ាងនេះទៅហើយចុះចំណង់បើព្រះអង្គទទួលគេ
 សាជាថ្មីតើនឹងកើតមានយ៉ាងណាទៅទៀត? គឺ
 ប្រាកដជាមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញពុំខាន!

១៦ ប្រសិនបើយើងយកផលដំបូងថ្វាយ
 ព្រះជាម្ចាស់ម្សៅនឹងប៉ុន្តែទាំងមូលក៏ជារបស់ព្រះអង្គដែរ
 ហើយប្រសិនបើប្រសព្វរបស់ព្រះជាម្ចាស់មែកក៏ជា
 របស់ព្រះអង្គដែរ។ ១៧ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលប្រៀប
 បីដូចជាដើមអូលីវដែលគេកាត់មែកខ្លះចោលវិញអ្នក
 វិញអ្នកប្រៀបបីដូចជាមែកអូលីវព្រៃត្រូវគេយកមក
 ផ្សំជំនួសមែកដដែលគេកាត់ចោលនោះ។ ឥឡូវនេះ
 អ្នកស្រូបយកដីជាតិពីឫសរួមជាមួយមែកឯទៀតៗ
 ដែរ ១៨ ដូច្នេះអ្នកមិនត្រូវអូតខ្លួនដោយមើលងាយ
 មែកដែលគេកាត់ចោលនោះឡើយ។ បើអ្នកចង់អូត
 ខ្លួនតោងដឹងថាមិនមែនអ្នកទេដែលចិញ្ចឹមឬសគឺឬ
 សវិញទេតើដែលចិញ្ចឹមអ្នក! ១៩ ប្រហែលជាអ្នក
 ពោលថា "ព្រះជាម្ចាស់បានកាត់មែកទាំងនោះចោល
 ដើម្បីយកខ្ញុំមកផ្សំជំនួស!" ។ ២០ មែនហើយ! ព្រះ
 អង្គកាត់មែកទាំងនោះចោលមកពីមែកទាំងនោះគ្មាន
 ជំនឿវិញអ្នកវិញអ្នកនៅជាប់នឹងដើមមកពីអ្នកមានជំ
 នឿ។ ដូច្នេះកុំលើកខ្លួនសោះឡើយត្រូវភ័យខ្លាចវិញ។
 ២១ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ពុំបានទុកមែកពីកំណើត
 ទេព្រះអង្គមុខពុំទុកអ្នកដែរ។ ២២ ដូច្នេះសូមគិត
 ពិចារណាអំពីព្រះហឫទ័យសប្បុរសនិងព្រះហឫទ័យ
 ប្រិតប្រៀបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅ។ ព្រះអង្គប្រិតប្រៀប
 ចំពោះអស់អ្នកដែលដួលហើយទ្រង់មានព្រះ
 ហឫទ័យសប្បុរសចំពោះអ្នកលុះត្រាណាអ្នកនៅតែ
 ពីងផ្នែកលើព្រះហឫទ័យសប្បុរសនេះ។ បើមិនដូច្នោះ
 ទេព្រះអង្គនឹងកាត់អ្នកចោលដែរ។ ២៣ ចំពោះពួកគេ

ប្រសិនបើគេបោះបង់ចិត្តមិនជឿនោះចោលព្រះជាម្ចាស់មុខតែផ្សំគេវិញជាមិនខានដ្បិតព្រះអង្គមានប្រទានភាពអាចនឹងផ្សំពួកគេសាជាថ្មីបាន។ ២៤ វិញដ្ឋករឃើញអ្នកមានកំណើតពីដើមអូលីវព្រៃហើយត្រូវព្រះអង្គកាត់យកមកផ្សំនឹងដើមអូលីវស្រុកដែលមិនមែនជាដើមពីកំណើតរបស់អ្នកយ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ ចុះទំរាំបើពួកគេវិញព្រះអង្គនឹងយកគេមកផ្សំជាប់នឹងដើមពីកំណើតរបស់ខ្លួនវិញរឹតតែងាយជាងនេះយ៉ាងណាទៅទៀត។

ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែល

២៥ បងប្អូនអើយខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនជ្រាបយ៉ាងច្បាស់ពីគម្រោងការដំលាក់កំបាំងនេះក្រែងលោបងប្អូនស្មានថាខ្លួនឯងមានប្រាជ្ញា។ គំរោងការដំលាក់កំបាំងនោះគឺសាសន៍អ៊ីស្រាអែលមួយចំនួនមានចិត្តរឹងរូសរហូតដល់ពេលសាសន៍ដទៃទាំងអស់បានចូលមកទទួលការសង្គ្រោះ ២៦ ពេលនោះទើបសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលនឹងទទួលការសង្គ្រោះដែរ ដូចមានចែងទុកមកថា:

«ព្រះអង្គដែលរំដោះ នឹងយាង

ចេញពី

ក្រុងស៊ីយ៉ូន

ព្រះអង្គនឹងដកអំពើទមិឡ* ចេញពីកូនចៅ

លោកយ៉ាកុប

នេះហើយជាសម្ពន្ធមេត្រី*

២៧ ដែលយើងនឹង

ចងជាមួយពួកគេ

នៅពេលដែលយើងដកអំពើ

បាប

ចេញពីពួកគេ»។ ៣

២៨ បើគិតតាមដំណឹងល្អ* សាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាសត្រូវនឹងព្រះជាម្ចាស់ក៏ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន។ បើគិតតាមការជ្រើសរើសវិញព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់គេមកពីព្រះអង្គគិតដល់បុព្វបុរសរបស់គេ។ ២៩ កាលណាព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះអំណោយទានហើយព្រះអង្គមិនដកហូតវិញទេហើយកាលណាព្រះអង្គត្រាស់ហៅទ្រង់ក៏មិនប្រែប្រួលដែរ។ ៣០ វិញបងប្អូនពីដើមបងប្អូនមិនបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ទេតែឥឡូវនេះដោយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គព្រះអង្គក៏មេត្តាករុណាដល់បងប្អូន។ ៣១ វិញពួកគេវិញពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់នៅពេលនេះមកពីព្រះជាម្ចាស់មេត្តាករុណាដល់បងប្អូន។ ដូច្នេះព្រះអង្គក៏មេត្តាករុណាដល់ពួកគេនៅពេលនេះដែរ ៣២ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានបណ្តោយឲ្យមនុស្សទាំងអស់មិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គដើម្បីសម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដល់មនុស្សទាំងអស់។

៣៣ ព្រះហឫទ័យទូលាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជ្រៅពន់ពេកណាស់ហើយព្រះប្រាជ្ញាញាណនិងព្រះតម្រិះរបស់ព្រះអង្គក៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែរ! គ្មាននរណាអាចយល់ការសំរេចរបស់ព្រះអង្គបានឡើយហើយក៏គ្មាននរណាអាចយល់មាត់របស់ព្រះអង្គបានដែរ! ៣៤ តើនរណាស្គាល់គំនិតរបស់ព្រះអម្ចាស់? តើនរណាបានថ្វាយយោបល់ទៅព្រះអង្គ? ម៣៥ តើនរណាបានថ្វាយអ្វីមួយទៅព្រះអង្គដើម្បីឲ្យព្រះអង្គតបស្នងសងគុណវិញ? យ។

៣៦ អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែមកពីព្រះអង្គដោយសារព្រះអង្គនិងសម្រាប់ព្រះអង្គ! ។ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គអស់កល្បជានិច្ច! អាម៉ែន! ។

ជីវិតថ្មីស្របតាមព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់

១ ហេតុនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូម

១២ ដាស់តឿនបងប្អូនថា ដោយព្រះជាម្ចាស់ មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូររបស់បងប្អូនចូរថ្វាយខ្លួន ទៅព្រះអង្គទុកជាយញ្ញបូជាដ៏មានជីវិតជីវិតវិសុទ្ធ* ហើយជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ បើ បងប្អូនធ្វើដូច្នោះទើបហៅថាគោរពបម្រើព្រះអង្គតាម របៀបត្រឹមត្រូវមែន។ ២ មិនត្រូវយកតំរាប់តាម លោកីយនេះឡើយត្រូវទុកឲ្យព្រះជាម្ចាស់កែប្រែចិត្ត គំនិតបងប្អូនឲ្យទៅជាថ្មីទាំងស្រុងវិញដើម្បីឲ្យបងប្អូន ចេះពិចារណាមើលថាព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នឹងអ្វីខ្លះគឺអ្វីដែលល្អដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ និង គ្រប់លក្ខណៈ។

៣ ខ្ញុំសូមជំរាបបងប្អូនតាមព្រះអំណោយ ទានដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកខ្ញុំថាម្នាក់ៗមិន ត្រូវលើកតម្លៃខ្លួនឯងខ្ពស់ហួសពីគំនិតដែលត្រូវគិត នោះឡើយតែត្រូវគិតឲ្យបានសមរម្យតាមកំរិតនៃ ជំនឿដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យម្នាក់ៗ។ ៤ រូបកាយ មនុស្សយើងមានសរីរាង្គច្រើនហើយសរីរាង្គនីមួយៗ មានមុខងារខុសៗគ្នាយ៉ាងណា៥ យើងក៏ដូច្នោះដែរ យើងមានគ្នាច្រើនរូបជាព្រះកាយតែមួយក្នុងអង្គព្រះ គ្រីស្ទហើយម្នាក់ៗជាសរីរាង្គរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ៦ យើងមានព្រះអំណោយទានប្លែកៗពីគ្នាស្របតាម ព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសដែលព្រះជាម្ចាស់ ប្រទានមកយើង។ ប្រសិនបើបងប្អូនណាទទួលព្រះ អំណោយទានខាងថ្លែង* ព្រះបន្ទូលត្រូវថ្លែងឲ្យស្រប តាមជំនឿលក្ខណៈទទួលព្រះអំណោយទានខាង បម្រើចូរបម្រើទៅអ្នកណាទទួលព្រះអំណោយទាន ខាងបង្រៀនចូរបង្រៀនទៅអ្នកដែលលើកទឹកចិត្ត បងប្អូនចូរលើកទឹកចិត្តគេទៅអ្នកដែលចែកទ្រព្យ របស់ខ្លួនលចូរចែកដោយចិត្តស្មោះសរអ្នកដែល ដឹកនាំចូរដឹកនាំដោយចិត្តខ្លះខ្លាំងអ្នកដែលចែកទាន ដល់ជនក្រីក្រចូរចែកឲ្យគេដោយចិត្តត្រេកអរ។

៩ ចូរមានចិត្តស្រឡាញ់ដោយឥតលាក់ ពុតឡើយ។ ចូរស្អប់ខ្ពើមអ្វីៗដែលអាក្រក់ហើយជាប់ ចិត្តតែនឹងអ្វីៗដែលល្អវិញ។ ១០ ចូរស្រឡាញ់រាប់អាន គ្នាទៅវិញទៅមកទុកដូចជាបងប្អូនបង្កើត។ ត្រូវលើក កិត្តិយសគ្នាទៅវិញទៅមកដោយចិត្តគោរព។ ១១ ត្រូវ ឧស្សាហ៍ខ្លះខ្លាំងក្លាខ្លះខ្លាំងល្អត្រូវសូមឡើយ។ ត្រូវបម្រើព្រះ អម្ចាស់ដោយចិត្តភ្លៀវភ្លា។ ១២ ចូរសប្បាយរីករាយ ដោយចិត្តសង្ឃឹម។ ចូរកាន់ចិត្តអត់ធ្មត់ក្នុងពេលមាន ទុក្ខលំបាក។ ចូរព្យាយាមអធិស្ឋាន*។ ១៣ ត្រូវជួយ ទំនុករំលែកប្រជាជនជីវិតវិសុទ្ធ* ដែលខ្វះខាតព្រមទាំង ទទួលភ្លៀវដោយរាក់ទាក់ផង។

១៤ ត្រូវជូនពរអស់អ្នកដែលបៀតបៀន បងប្អូនត្រូវជូនពរគេកុំដាក់បណ្តាសាគេឡើយ។ ១៥ ចូរអរសប្បាយជាមួយអស់អ្នកដែលអរសប្បាយចូរយំ សោកជាមួយអស់អ្នកដែលយំសោក។ ១៦ ត្រូវមាន ចិត្តគំនិតចុះសំរុងគ្នាទៅវិញទៅមក។ មិនត្រូវមាន គំនិតលើកខ្លួនឡើយតែត្រូវចាប់ចិត្តនឹងអ្វីៗដែលទន់ ទាបវិញ។ មិនត្រូវអួតខ្លួនថាជាអ្នកមានប្រាជ្ញាឡើយ ។

១៧ កុំប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់តបនឹងអំពើ អាក្រក់ត្រូវគិតតែពីប្រព្រឹត្តអំពើល្អនោះចំពោះមុខ មនុស្សទាំងអស់វិញ ស។ ១៨ ផ្នែកឯខាងបងប្អូន ប្រសិនបើបងប្អូនអាចធ្វើបានត្រូវរស់នៅដោយសុខ សាន្តជាមួយមនុស្សទាំងអស់ទៅ។ ១៩ បងប្អូនជាទី ស្រឡាញ់អើយមិនត្រូវសងសឹកដោយខ្លួនឯងឡើយ គឺទុកឲ្យព្រះជាម្ចាស់សម្តែងព្រះពិរោធចំពោះគេវិញ ដ្បិតមានចែងទុកមកថា៖ «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ថា "ការសងសឹកស្រេចតែលើយើងគឺយើងទេតើ ដែលនឹងតបទៅគេ" ហ។ ២០ ផ្ទុយទៅវិញ" ប្រសិនបើ ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកឃ្លានចូរយកម្ហូបអាហារឲ្យគេ បរិភោគទៅប្រសិនបើគេស្រេកចូរឲ្យទឹកគេផឹកផង ធ្វើដូច្នោះប្រៀបដូចជាប្រមូលរលើកភ្លើងទៅដាក់ពី

លើក្បាលរបស់គេ"»ឡ។២១ មិនត្រូវចាញ់ការ
អាក្រក់ឡើយគឺត្រូវឈ្នះការអាក្រក់ដោយប្រព្រឹត្តអំពើ
ល្អវិញ។

ការស្តាប់បង្គាប់អាជ្ញាធរ

១ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវស្តាប់បង្គាប់

១៣ អាជ្ញាធរដ្ឋិតអំណាចទាំងឡាយសុទ្ធតែ
មកពីព្រះជាម្ចាស់គឺព្រះអង្គបានតែងតាំងឲ្យមាន
អំណាចទាំងនោះឡើង។២ ដូច្នេះអ្នកដែលប្រឆាំង
នឹងអាជ្ញាធរក៏ដូចជាប្រឆាំងនឹងរបៀបរយដែល
ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ចែងនោះដែរហើយអ្នកដែល
ប្រឆាំងមុខជាធ្វើឲ្យខ្លួនមានទោសមិនខាន។៣ អ្នក
ប្រព្រឹត្តអំពើល្អមិនខ្លាចអ្នកគ្រប់គ្រងស្រុកឡើយមាន
តែអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះដែលខ្លាច។ បើអ្នក
មិនចង់ខ្លាចអាជ្ញាធរទេចូរប្រព្រឹត្តអំពើល្អទៅនោះ
អាជ្ញាធរនឹងសរសើរអ្នកជាមិនខាន។ ដ្ឋិតលោកទាំង
នោះជាអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីជំរុញអ្នកឲ្យ
ប្រព្រឹត្តល្អ។ ផ្ទុយទៅវិញបើអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ចូរ
ខ្លាចទៅដ្ឋិតអាជ្ញាធរមិនមែនកាន់អំណាចអជាអាសា
រតតការទេគឺជាអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីធ្វើ
ទណ្ឌកម្មជាក់ទោសកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់។
៥ ដូច្នេះត្រូវស្តាប់បង្គាប់អាជ្ញាធរមិនមែនដោយខ្លាច
ទទួលទណ្ឌកម្មប៉ុណ្ណោះទេគឺធ្វើដោយមានមនសិការ
ខ្ពង់។

៦ ហេតុនេះហើយបានជាបងប្អូនត្រូវតែ
បង់ពន្ធដារដ្ឋិតលោកទាំងនោះទទួលមុខងារពីព្រះ
ជាម្ចាស់ដើម្បីបំពេញកិច្ចការនេះយ៉ាងហ្មត់ចត់។ ៧
ត្រូវជូនលោកទាំងនោះនូវអ្វីដែលបងប្អូនត្រូវជូនគឺបង
អាករទៅលោកណាដែលបងប្អូនត្រូវបង់ បង់ពន្ធនៅ
លោកណាដែលបងប្អូនត្រូវបង់ពន្ធភោគខ្លាចលោក
ណាដែលបងប្អូនត្រូវកាតខ្លាចគោរពលោកណា
ដែលបងប្អូនត្រូវគោរព។

ការស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក

៨ មិនត្រូវជំពាក់អ្វីនរណាក្រៅពីជំពាក់
សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកនោះឡើយដ្ឋិត
អ្នកណាស្រឡាញ់អ្នកដទៃអ្នកនោះប្រតិបត្តិតាមគម្ពីរវិ
ន័យ* សព្វគ្រប់ហើយ៥ ព្រោះវិន័យដែលចែងថា «កុំ
ប្រព្រឹត្តអំពើជិតក្បត់កុំសម្លាប់មនុស្សកុំលួចទ្រព្យ
សម្បត្តិគេកុំមានចិត្តលោភលន់»គនិងវិន័យឯទៀតៗ
សង្ខេបមកជាវិន័យតែមួយនេះថា «ចូរស្រឡាញ់បង
ប្អូនឯទៀតៗឲ្យបានដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ»យ។
១០ អ្នកមានចិត្តស្រឡាញ់មិនដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់
ដល់បងប្អូនឯទៀតៗឡើយដូច្នេះសេចក្តីស្រឡាញ់
នាំឲ្យប្រតិបត្តិតាមវិន័យបានពេញលក្ខណៈ។

ការរៀបចំខ្លួនរង់ចាំទទួលព្រះអម្ចាស់

១១ បងប្អូនជ្រាបហើយថាយើងកំពុងតែ
រស់នៅក្នុងគ្រាណាគឺដល់ពេលយើងត្រូវក្រោកពីដេក
ដ្ឋិតឡូវនេះការសង្រ្គោះខិតមកជិតយើងជាងកាល
យើងទើបនឹងជឿ។១២ យប់ជិតផុតហើយហើយច្រែង
ក៏ជិតដល់ដែរដូច្នេះយើងត្រូវលះបង់អំពើនៃសេចក្តី
ងងឹតចចោលទៅហើយប្រដាប់ខ្លួនដោយគ្រឿងស
ស្រ្តាវធនៃពន្លឺវិញ។១៣ ត្រូវរស់នៅឲ្យបានត្រឹមត្រូវ
ដូចរស់នៅក្នុងពេលថ្ងៃ គឺមិនស៊ីធុកស្រវឹងមិនប្រព្រឹត្ត
កាមតណ្ហាក្រៅតំរាមិនប្រាសចាកសីលធម៌មិនឈ្មោះ
ប្រកែកនិងមិនច្រណែនឈ្មានីសគ្នា។១៤ ផ្ទុយទៅ
វិញត្រូវប្រដាប់ខ្លួនដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ
ហើយកុំបណ្តោយខ្លួនឲ្យខ្វល់ខ្វាយតាមការលោភ
លន់របស់លោកិយ៍នោះឡើយ។

គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវយល់អធ្យាស្រ័យគ្នា

១ ចូរទទួលបងប្អូនណាដែលមាន
១៤ ជំនឿទន់ខ្សោយដោយរាក់ទាក់មិនត្រូវរិះ
គន់យោបល់របស់គេឡើយ។២ បើមាននរណាម្នាក់
ជឿថាខ្លួនមានសិទ្ធិបរិភោគអ្វីក៏បានហើយមានម្នាក់

ទៀតដែលមានជំនឿទន់ខ្សោយបរិភោគតែបន្លែ៣
មិនត្រូវឲ្យអ្នកបរិភោគអ្វីក៏បានមើលងាយអ្នកដែល
មិនបរិភោគនោះឡើយរីឯអ្នកដែលមិនបរិភោគក៏មិន
ត្រូវវិនិច្ឆ័យអ្នកបរិភោគដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ទទួលអ្នក
នោះដែរ។ ៤ តើអ្នកមានឋានៈអ្វីបានជាហ៊ានវិនិច្ឆ័យ
អ្នកបម្រើរបស់គេដូច្នោះ? អ្នកបម្រើនោះឈរក្តីដួលក្តី
ស្រេចតែនៅលើម្ចាស់របស់គាត់ទេ។ កុំប៉ុន្តែអ្នកបម្រើ
នោះមុខជាឈរមាំមិនខានដ្បិតព្រះអម្ចាស់មាន
អំណាចជួយគាត់ឲ្យឈរបាន។

៥ មានម្នាក់យល់ថាថ្ងៃមួយសំខាន់ជាងថ្ងៃ
មួយតែម្នាក់ទៀតយល់ថាថ្ងៃទាំងអស់សុទ្ធតែដូចគ្នា។
ម្នាក់ៗត្រូវយល់ឃើញតាមគំនិតរបស់ខ្លួនឲ្យបានដិត
ដល់ទៅ! ១៦ ចំពោះអ្នកដែលប្រកាន់ថាមានថ្ងៃ
សំខាន់ឬមិនសំខាន់នោះគេប្រកាន់ដូច្នោះដើម្បីគោរព
ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកដែលបរិភោគអ្វីទាំងអស់គេបរិភោគ
ដើម្បីគោរពព្រះអម្ចាស់ដ្បិតគេអរព្រះគុណព្រះអង្គ។
អ្នកដែលមិនបរិភោគគេមិនបរិភោគដើម្បីគោរពព្រះ
អម្ចាស់ហើយគេក៏អរព្រះគុណព្រះអង្គដែរព្រោះ
ក្នុងចំណោមបងប្អូនគ្មាននរណាម្នាក់រស់ឬស្លាប់
សម្រាប់ខ្លួនឯងឡើយដដ្បិតបើយើងរស់យើងរស់
សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ហើយបើយើងស្លាប់ក៏ស្លាប់
សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ដែរ។ ទោះបីយើងរស់ក្តីស្លាប់ក្តី
យើងថ្វាយខ្លួនទៅព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច៩ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទ
បានសោយទិវង្គតនិងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដើម្បី
ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ទាំងលើមនុស្សស្លាប់ទាំងលើមនុស្ស
រស់។ ១០ រីឯអ្នកហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកថ្កោល
ទោសបងប្អូនរបស់អ្នក? ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នក
មើលងាយបងប្អូនរបស់អ្នក? ។ យើងទាំងអស់គ្នានឹង
ទៅឈរនៅមុខតុលាការរបស់ព្រះជាម្ចាស់១១ ដ្បិត
មានចែងទុកមកថា:

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
ពិតដូចយើងមានជីវិតរស់យ៉ាង

ណាស់
មនុស្សទាំងអស់ពិតជាលុត
ជង្គង់ថ្វាយបង្គំយើង
ហើយប្រកាសទទួលស្គាល់
ព្រះជាម្ចាស់
យ៉ាងនោះដែរ។ ៧

១២ ដូច្នោះយើងត្រូវរៀបរាប់ទូលព្រះជា
ម្ចាស់នូវអំពើដែលខ្លួនយើងម្នាក់ៗបានប្រព្រឹត្ត។

កុំធ្វើឲ្យបងប្អូនបាត់បង់ជំនឿឡើយ

១៣ ហេតុនេះហើយបានជាយើងត្រូវតែ
ឈប់ថ្កោលទោសគ្នាទៅវិញទៅមកតែត្រូវប្តេជ្ញាចិត្ត
ថាមិនត្រូវធ្វើអ្វីដែលនាំឲ្យបងប្អូនជំពប់ដួលឬរាតចិត្ត
បាត់ជំនឿនោះឡើយ។ ១៤ ដោយខ្ញុំមជាមួយព្រះអ
ម្ចាស់យេស៊ូខ្ញុំដឹងហើយជឿជាក់ថា គ្មានអ្វីមួយមិន
បរិសុទ្ធ* ឯកឯងនោះទេគឺទាល់តែមាននរណាម្នាក់
បាត់ទុកថាមិនបរិសុទ្ធច្រើបក្លាយទៅជាមិនបរិសុទ្ធ
ចំពោះអ្នកដែលថានោះ។ ១៥ ប្រសិនបើអ្នកនាំឲ្យបង
ប្អូនអ្នកពិតពិតព្រោះតែរឿងអាហារនោះបាន
សេចក្តីថា អ្នកមិនប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីស្រឡាញ់ទៀត
ទេ។ មិនត្រូវយកអាហារមកធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់វិនាស
បាត់បង់ឲ្យសោះព្រោះព្រះគ្រីស្ទបានសោយទិវង្គត
សម្រាប់គេហើយ។ ១៦ អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាយល់ថា
ល្អមិនត្រូវទុកឲ្យគេមានឱកាសនិយាយនិទ្ទាបាន
ឡើយ។ ១៧ ដ្បិតព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនមែន
អាស្រ័យនៅលើការស៊ីផឹកនោះទេគឺអាស្រ័យនៅលើ
សេចក្តីសុចរិតសេចក្តីសុខសាន្តនិងអំណរដែលមកពី
ព្រះវិញ្ញាណដ៏រិសុទ្ធ។ ១៨ អ្នកណាបម្រើព្រះគ្រីស្ទ
របៀបនេះអ្នកនោះនឹងបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជា
ម្ចាស់ហើយមនុស្សផងទាំងពួងក៏គោរពរាប់អានគេដែ
រ។ ១៩ ដូច្នោះយើងត្រូវស្វែងរកអ្វីដែលនាំឲ្យមាន
សេចក្តីសុខនិងឲ្យមានការអប់រំគ្នាទៅវិញទៅមក។

២០ មិនត្រូវបំផ្លាញកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ព្រោះតែ រឿងអាហារនោះឡើយ។ តាមពិតអ្វីៗទាំងអស់ សុទ្ធតែល្អបរិសុទ្ធក៏ប៉ុន្តែបើយើងបរិភោគអ្វីមួយដែល បណ្តាលឲ្យអ្នកផ្សេងជំពប់ចិត្តបាត់ជំនឿនោះគឺយើង បែរជាប្រព្រឹត្តការអាក្រក់ទៅវិញ។ ២១ ប្រសិនបើ យើងមិនបរិភោគសាច់មិនពិសាស្រ្តានិងមិនប៉ះពាល់ របស់ណាដែលធ្វើឲ្យបងប្អូនជំពប់ចិត្តបាត់ជំនឿនោះ ជាការល្អប្រពៃហើយ។ ២២ អ្វីៗដែលអ្នកជឿថាត្រឹម ត្រូវចូររក្សាទុកតែម្នាក់ឯងនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះជា ម្ចាស់ទៅ។ អ្នកណាមិនដាក់ទោសខ្លួនឯងចំពោះការ យល់ឃើញរបស់ខ្លួនអ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ! ២៣ ផ្ទុយទៅវិញអ្នកណាមានចិត្តសង្ស័យពីអាហារ ដែលខ្លួនបរិភោគអ្នកនោះមានទោសហើយព្រោះការ យល់ឃើញរបស់គេនោះមិនមែនមកពីជំនឿទេ។ ការ អ្វីដែលមិនមែនមកពីជំនឿសុទ្ធតែជាអំពើបាបទាំងអ សៗ។

ត្រូវធ្វើឲ្យអ្នកដទៃសប្បាយចិត្ត

១ ចំពោះយើងដែលមានជំនឿមាំ

១៥ ម្តងយើងមានភារកិច្ចជួយអ្នកដែលមាន ជំនឿទន់ខ្សោយគឺមិនត្រូវធ្វើអ្វីឲ្យតែខ្លួនឯងពេញចិត្ត នោះឡើយ។ ២ យើងម្នាក់ៗតោងតែខំធ្វើឲ្យអ្នកដទៃ ពេញចិត្តដើម្បីជាប្រយោជន៍ល្អដល់គេនិងជួយគេឲ្យ ចំរើនឡើងឈរ ជឿតព្រះគ្រីស្ទពុំបានស្វែងរកអ្វីដែល ធ្វើឲ្យគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់នោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញមានចែងទុកមកថា «ពាក្យគួរតិះដៀល របស់អស់អ្នកដែលតិះដៀលព្រះអង្គបានធ្លាក់មកលើ ទូលបង្គំ» ញ។ ៤ អ្វីៗដែលមានចែងទុកពីមុនមកគឺ ចែងទុកសម្រាប់អប់រំយើង។ ដោយគម្ពីរជួយសំរាល ទុក្ខយើងនិងឲ្យយើងចេះស្ម័គ្រទៅយើងមានសេចក្តី សង្ឃឹម។ ៥ សូមព្រះជាម្ចាស់ដែលជួយសំរាលទុក្ខនិង ជួយឲ្យចេះស្ម័គ្រទៅប្រោសប្រទានឲ្យបងប្អូនរួមគ្នាមាន ចិត្តគំនិតតែមួយស្របតាមព្រះគ្រីស្ទរយស្សី៦ ដើម្បីឲ្យ

បងប្អូនមានចិត្តថ្លើមតែមួយមានសំឡេងតែមួយលើក តម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់ព្រះ យេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។

ដំណឹងល្អសម្រាប់ប្រជាជាតិទាំងអស់

៧ ដូច្នេះត្រូវទទួលគ្នាទៅវិញទៅមកដោយ រាក់ទាក់ឲ្យបានដូចព្រះគ្រីស្ទទទួលបងប្អូនដែរដើម្បី លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ៨ ខ្ញុំសូមជំ រាបបងប្អូនថាព្រះគ្រីស្ទបានមកធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ សាសន៍ដែលកាត់ស្បែក* ដើម្បីសំរេចតាមព្រះបន្ទូល ដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាចំពោះប្តូរសុភមង្គល* និង សម្តែងព្រះហឫទ័យសច្ចៈរបស់ព្រះអង្គ។ ៩ រីឯ សាសន៍ដទៃវិញគេលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ ជាម្ចាស់ដោយព្រះអង្គសម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តា ករុណាដល់គេដូចមានចែងទុកមកថា :

«ហេតុនេះហើយបានជាទូល

បង្គំប្រកាសទទួល

ស្គាល់ព្រះអង្គក្នុងចំណោម

ជាតិសាសន៍នានា

ហើយទូលបង្គំនឹងច្រៀងលើក

តម្កើង

ព្រះកិត្តិនាមរបស់ព្រះអង្គ» ដ។

១០

មានចែងទៀតថា :

«ជាតិសាសន៍ទាំងឡាយអើយ

ចូរមានអំណរ

ជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ

អង្គទៅ!» ប។

១១ ហើយមានចែងទៀតថា :

«ជាតិសាសន៍ទាំងឡាយអើយ

ចូរកោតសរសើរព្រះអម្ចាស់

ត្រូវឲ្យប្រជារាស្ត្រផងទាំងពួង
ច្រៀងសរសើរព្រះអង្គ»ខ។

១២ ប្រសាសន៍ថា :

ព្យាការីអេសាយក៏មាន
«ពូជរបស់លោកយេសាយនឹង
មកដល់
ព្រះអង្គនឹងក្រោកឡើង
ដើម្បីដឹកនាំជាតិសាសន៍នានា
ហើយជាតិសាសន៍ទាំងនោះ
នឹង សង្ឃឹមលើព្រះអង្គ»ឃ។

១៣ សូមព្រះជាម្ចាស់ជាប្រភពនៃសេចក្តី
សង្ឃឹមប្រោសបងប្អូនដែលមានជំនឿឲ្យបានពោរ
ពេញដោយអំណរនិងសេចក្តីសុខសាន្តគ្រប់ប្រការ
ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានសង្ឃឹមយ៉ាងបរិបូណ៌ហូរហៀរ
ដោយប្រទានភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។

សកម្មភាព និង គម្រោងការរបស់លោកប៉ូល

១៤ បងប្អូនអើយខ្ញុំជឿជាក់ថាបងប្អូនមាន
ចិត្តសប្បុរសណាស់ហើយក៏មានចំណេះជ្រៅជ្រះនិង
មានសមត្ថភាពអាចទទួលបានទៅវិញទៅមកបានថែម
ទៀតផង។ ១៥ ក៏ប៉ុន្តែនៅត្រង់ចំណុចខ្លះខ្ញុំសរសេរ
មករំលឹកជាសំគៀនបងប្អូនយ៉ាងធ្ងន់ៗបន្តិចដោយ
សំអាងលើមុខងារណាដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោស
ប្រទានមកខ្ញុំ១៦ ឲ្យបម្រើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូសម្រាប់
សាសន៍ដទៃ។ ខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ជាមុខងារមួយដ៏ពិសិដ្ឋដើម្បីនាំសាសន៍ដទៃមកថ្វាយ
ខ្លួនទុកជាតង្វាយដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គនិង
ជាតង្វាយដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធប្រោសឲ្យបាន
វិសុទ្ធ។ ១៧ ដោយហេតុនេះខ្ញុំបានខ្ពស់មុខដោយរួម
ជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូចំពោះកិច្ចការដែលខ្ញុំបានធ្វើ

ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់៣១៨ ដ្បិតខ្ញុំមិនហ៊ានលើកយកអ្វី
ផ្សេងមកនិយាយក្រៅពីការដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ
តាមរយៈខ្ញុំទោះបីតាមពាក្យសំដីក្តីឬតាមកិច្ចការក្តី
ដើម្បីនាំសាសន៍ដទៃឲ្យមកស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់
នោះឡើយ។ ១៩ ព្រះអង្គសម្តែងប្រទានភាពនៃទី
សំគាល់និងប្លន្ទិបាដិហារិយ៍ព្រះអង្គសម្តែងប្រទានភាព
របស់ព្រះវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ
របស់ព្រះគ្រីស្ទសព្វគ្រប់នៅគ្រប់ទីកន្លែងចាប់តាំងពី
ក្រុងយេរូសាឡឹមរហូតទៅដល់តំបន់អ៊ីលីរីច។ ២០ ក៏
ប៉ុន្តែខ្ញុំបានតាំងចិត្តប្រកាសដំណឹងល្អតែនៅកន្លែង
ណាដែលគេមិនទាន់ឮព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទនៅឡើយ
ដើម្បីចៀសវាងសង់ពីលើគ្រឹះដែលអ្នកផ្សេងបានចាក់
រួចមកហើយ២១ គឺឲ្យបានស្របតាមសេចក្តីដែល
មានចែងទុកមកថា :

«អស់អ្នកដែលមិនទាន់បាន

ទទួលដំណឹង

អំពីព្រះអង្គ មុខជាឃើញ

ហើយអស់អ្នកដែលមិនទាន់

បានឮ

មុខជាបានយល់»ទ។

គម្រោងការរបស់លោកប៉ូលធ្វើដំណើរទៅក្រុងរ៉ូម

២២ ការនេះហើយដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំខកខាន
ជាច្រើនដងមិនបានមកសួរសុខទុក្ខបងប្អូន។ ២៣
ប៉ុន្តែឥឡូវកិច្ចការរបស់ខ្ញុំក្នុងភូមិភាគទាំងនេះចប់សព្វ
គ្រប់ហើយ។ ម៉្យាងទៀតតាំងពីយូរឆ្នាំមកហើយខ្ញុំមាន
បំណងមកសួរសុខទុក្ខបងប្អូនជាខ្លាំង២៤ នៅពេល
ណាខ្ញុំទៅស្រុកអេស៊ីណា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងបានរៀង
ចូលមកជួបបងប្អូនដើម្បីឲ្យបងប្អូនជួយខ្ញុំបន្តដំណើរ
ទៅស្រុកនោះក្រោយពីខ្ញុំបានសប្បាយចិត្តស្នាក់នៅ
ជាមួយបងប្អូនបន្តិចមក។ ២៥ ប៉ុន្តែពេលនេះខ្ញុំធ្វើ
ដំណើរទៅក្រុងយេរូសាឡឹមដើម្បីបម្រើប្រជាជនដ៏

វិសុទ្ធ*២៦ ដ្បិតបងប្អូននៅស្រុកម៉ាសេដ្ឋននិងស្រុក
អាខែបានមូលមតិគ្នាចូលប្រាក់ទៅជួយបងប្អូនក្រីក្រ
ក្នុងចំណោមប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
២៧ បងប្អូនទាំងនោះបានសំរេចចិត្តដូច្នោះព្រោះគេ
មានជំពាក់បំណុលម្យ៉ាងគឺបងប្អូនសាសន៍ដទៃបាន
ទទួលសម្បត្តិខាងវិញ្ញាណរួមជាមួយសាសន៍យូដា
យ៉ាងណាក៏ត្រូវយកសម្បត្តិខាងលោកីយ៍ទៅជួយ
សាសន៍យូដាយ៉ាងនោះដែរ។ ២៨ ពេលណាខ្ញុំបំពេញ
កិច្ចការនេះចប់គឺប្រគល់ប្រាក់ដែលប្រមូលបានទៅឲ្យ
គេជាផ្លូវការរួចរាល់ហើយខ្ញុំនឹងចេញដំណើរទៅស្រុក
អេស៊ីរាញដោយរៀងចូលមកសួរសុខទុក្ខបងប្អូន។
២៩ ខ្ញុំដឹងថាពេលខ្ញុំមករកបងប្អូននោះខ្ញុំមានទាំង
ព្រះពរគ្រប់យ៉ាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទមកជាមួយផង។

៣០ បងប្អូនអើយខ្ញុំសូមដាស់តឿនបងប្អូន
ក្នុងនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងនិងដោយ
សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណថាសូមត
យុទ្ធជាមួយខ្ញុំដោយទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំផង
៣១ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នកស្រុកយូ
ដាដែលមិនជឿនិងដើម្បីឲ្យប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធនៅក្រុង
យេរូសាឡឹមបានទទួលជំនួយដែលខ្ញុំនាំយកទៅនោះ
ដោយអំណរ។ ៣២ ដូច្នោះខ្ញុំនឹងមកដល់បងប្អូនទាំង
សប្បាយចិត្តហើយប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះ
ហឫទ័យខ្ញុំនឹងសម្រាកនៅជាមួយបងប្អូន។ ៣៣ សូម
ព្រះជាម្ចាស់ជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខសាន្តគង់ជាមួយ
បងប្អូនទាំងអស់គ្នា! អាម៉ែន!

៣ ក្សសួរសុខទុក្ខ

១ ខ្ញុំសូមផ្តាំមកបងប្អូនអំពីនាង

១៦ ផេបេដែលជាបងប្អូនរបស់យើងគាត់បម្រើ
ក្រុមជំនុំ/ព្រះសហគមន៍នៅក្រុងសង់ក្រេ ២ សូមបង
ប្អូនទទួលគាត់ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ឲ្យបានសមជា
ប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ។ សូមបងប្អូនជួយគាត់ក្នុងករណី
ណាដែលគាត់ត្រូវការឲ្យបងប្អូនជួយដ្បិតគាត់បាន

ជួយរ៉ាប់រងបងប្អូនជាច្រើននាក់ ហើយក៏បានជួយខ្ញុំ
ផងដែរ។

៣ សូមជំរាបសួរនាងព្រីស្កានិងលោកអភិ
ឡាសឲ្យខ្ញុំផង។ គាត់ទាំងពីរនាក់បានធ្វើការបម្រើ
ព្រះគ្រីស្ទរួមជាមួយខ្ញុំ ៥ គាត់បានស៊ូប្តូរជីវិតដើម្បីជួយ
សង្គ្រោះខ្ញុំហើយមិនត្រឹមតែខ្ញុំម្នាក់ប៉ុណ្ណោះទេដែល
អរគុណគាត់ក្រុមជំនុំ/ព្រះសហគមន៍ទាំងមូលរបស់
សាសន៍ដទៃក៏អរគុណគាត់ដែរ។ ៥ សូមជំរាបសួរ
ក្រុមជំនុំ/ព្រះសហគមន៍ដែលជួបជុំគ្នាក្នុងផ្ទះគាត់ឲ្យ
ខ្ញុំផង។ សូមជំរាបសួរលោកអេថែណែតដ៏ជាទី
ស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំដែលបានថ្វាយខ្លួនចំពោះព្រះគ្រីស្ទ
មុនគេបង្អស់នៅស្រុកអាស៊ី ៦ សូមជំរាបសួរនាងម៉ា
រីដែលបាននឿយហត់យ៉ាងច្រើនដើម្បីបងប្អូន។ ៧
សូមជំរាបសួរលោកអង់ដ្រីនីគូសនិងនាងយូញ៉ាសជា
សាច់ញាតិរបស់ខ្ញុំដែលបានជាប់យំយ៉ាងជាមួយខ្ញុំ
នោះដែរអ្នកទាំងពីរជាគ្រីស្ទទុត* ដែលគេគោរព
រាប់អានខ្លាំងណាស់ហើយគាត់ក៏បានជឿព្រះគ្រីស្ទ
មុនខ្ញុំផង។

៨ សូមជំរាបសួរលោកអំព្លីយ៉ាទូសដ៏ជាទី
ស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ៩ សូមជំរាបសួរ
លោកអ៊ូរបានដែលធ្វើការបម្រើព្រះគ្រីស្ទរួមជាមួយ
យើងនិងជំរាបសួរលោកស្តាតីសដ៏ជាទីស្រឡាញ់
របស់ខ្ញុំផង។ ១០ សូមជំរាបសួរលោកអប៊ីរឺឡេស
ដែលបានបង្ហាញជំនឿរឹងមាំលើព្រះគ្រីស្ទ។ សូមជំ
រាបសួរបងប្អូនដែលជាក្រុមញាតិរបស់លោកអរីសូប៊ូ
ល។ ១១ សូមជំរាបសួរលោកហេរ៉ូឌីយ៉ូនជាសាច់
ញាតិរបស់ខ្ញុំ។ សូមជំរាបសួរបងប្អូនដែលជឿព្រះ
អម្ចាស់និងជាក្រុមញាតិលោកណារតីស។ ១២ សូមជំ
រាបសួរនាងទ្រីភែននិងនាងទ្រីផូសនាងទាំងពីរបាន
នឿយហត់បម្រើព្រះអម្ចាស់។ សូមជំរាបសួរនាងពែរ
ស៊ីសដ៏ជាទីស្រឡាញ់ដែលបាននឿយហត់បម្រើព្រះ
អម្ចាស់។ ១៣ សូមជំរាបសួរលោករូកូសដែលព្រះអ

ម្ចាស់បានជ្រើសរើសនិងជំរាបសូរម្តាយរបស់គាត់ ដែលខ្ញុំចាត់ទុកដូចជាម្តាយរបស់ខ្ញុំដែរ។ ១៤ សូមជំរាបសូរលោកអស់ៗគ្រិតលោកផ្លែគ្លូនលោកហើរម៉ែស លោកបា៉ក្រូបាសលោកហើរម៉ាសនិងបងប្អូន ដែលនៅជាមួយគេ។ ១៥ សូមជំរាបសូរលោកកីឡូឡូកនាងយូលីលោកនេវេនិងប្អូនស្រីគាត់ព្រមទាំងជំរាបសូរលោកអូលីមបា៉សនិងប្រជាជនដីវិសុទ្ធទាំងអស់ ដែលនៅជាមួយគេផងដែរ។ ១៦ សូមបងប្អូនជំរាបសូរគ្នាទៅវិញទៅមកដោយស្ម័គ្រស្មារតីផង។

ក្រុមជំនុំ/ព្រះសហគមន៍ទាំងអស់របស់ ព្រះគ្រីស្ទសូមជំរាបសូរមកបងប្អូន។

ពាក្យដាស់តឿនចុងបញ្ចប់

១៧ បងប្អូនអើយខ្ញុំសូមដាស់តឿនបងប្អូន ឲ្យប្រុងប្រយ័ត្ននឹងពួកអ្នកដែលបង្កឲ្យមានការបាក់ បែកគ្នានិងនាំឲ្យបងប្អូនរាតត្បាតចេញពីជំនឿដោយ គេប្រព្រឹត្តផ្ទុយពីសេចក្តីបង្រៀនដែលបងប្អូនបាន ទទួលសូមបងប្អូនចៀសចេញឲ្យឆ្ងាយពីអ្នកទាំងនោះ ទៅ១៨ ដ្បិតមនុស្សប្រភេទនេះមិនបម្រើព្រះគ្រីស្ទជា អម្ចាស់នៃយើងទេគឺគេបម្រើក្រពះរបស់គេវិញហើយ បញ្ជាក់អ្នកដែលមានចិត្តស្លូតត្រង់ដោយប្រើពាក្យ សំដីពីរោះៗនិងពាក្យបញ្ជើចបញ្ជើ។ ១៩ រីឯបងប្អូន វិញមនុស្សម្នាដឹងគ្រប់គ្នាថាបងប្អូនស្តាប់បង្គាប់ព្រះអ ម្ចាស់។ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំមានអំណរព្រោះតែ បងប្អូនហើយខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនមានប្រាជ្ញាធ្វើការអ្វី ដែលល្អឥតទាក់ទងនឹងការអ្វីដែលអាក្រក់។ ២០ ព្រះ ជាម្ចាស់ជាប្រភពនៃសេចក្តីសុខសាន្តនឹងកំទេចមារ* សាតាំងឲ្យនៅក្រោមបាតជើងរបស់បងប្អូនក្នុងពេល ឆាប់ៗ។ សូមព្រះគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើងប្រណិស ឆ្ពោះសដល់បងប្អូន! ។

២១ លោកធីម៉ូថេដែលធ្វើការរួមជាមួយខ្ញុំ សូមជំរាបសូរមកបងប្អូនហើយលោកលូស្យូសលោក យ៉ាស្តនិងលោកស្ទីវបា៉ទែរដែលជាសាច់ញាតិ

របស់ខ្ញុំ ក៏សូមជំរាបសូរមកបងប្អូនដែរ។

២២ ខ្ញុំទៃទីយូសជាអ្នកសរសេរលិខិត នេះសូមជំរាបសូរមកបងប្អូនក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ដែរ។ ២៣ លោកកែយូសដែលទទួលខុំនិងទទួលក្រុម ជំនុំ/ព្រះសហគមន៍ទាំងមូលឲ្យជួបជុំគ្នានៅផ្ទះគាត់ សូមជំរាបសូរមកបងប្អូនលោកអេវ៉ាស្ត្រូជាមេឃ្លាំង ប្រាក់របស់ក្រុងនិងលោកគីរូទូសជាបងប្អូនយើងក៏ សូមជំរាបសូរមកបងប្អូនដែរ។ ២៤ សូមព្រះគ្រីស្ទ ប្រណិសឆ្ពោះសដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា! អាម៉ែន! ៤

២៥ ព្រះជាម្ចាស់មានប្រទានភាពនឹងធ្វើឲ្យ បងប្អូនមានជំនឿខ្លាំងខ្លួនស្របតាមដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ និងស្របតាមពាក្យដែលខ្ញុំប្រកាសអំពីព្រះយេស៊ូគ្រី ស្ត្រូតាមតែព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងអំពីគម្រោងការដ៏ លាក់កំបាំងដែលព្រះអង្គលាក់ទុកតាំងពីដើមរៀងមក ២៦ តែទ្រង់បានសម្តែងឲ្យយើងស្គាល់នៅពេលនេះ តាមរយៈគម្ពីរព្យាករនិងស្របតាមព្រះបញ្ជារបស់ ព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចដើម្បីឲ្យ ជាតិសាសន៍ទាំងអស់បានស្គាល់ហើយឲ្យគេជឿនិង ស្តាប់តាម។ ២៧ មានតែព្រះជាម្ចាស់មួយព្រះអង្គគត់ ដែលប្រកបដោយព្រះប្រាជ្ញាព្យាណសូមលើកតម្កើង សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត អស់កល្បជាអង្វែងតរៀងទៅ! អាម៉ែន! ។

លិខិតរបស់លោកប៉ូលផ្លែជូន
គ្រីស្តបរិស័ទនៅក្រុងរ៉ូម
ពាក្យលំនាំ

លិខិតរបស់លោកប៉ូលផ្លែជូន

គ្រីស្តបរិស័ទនៅក្រុងរ៉ូម

ក. ពាក្យដើមៈខ្ញុំបម្រើឬទាសករ។ ខ. យើងអាច
បកប្រែម្យ៉ាងទៀតថា៖ «តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏
វិសុទ្ធ»។

គ. សាសន៍ព្រឹកចង់សង្កត់ទៅលើសាសន៍ដែល
មានអរិយធម៌ខ្ពង់ខ្ពស់នៅសម័យនោះ។ ឃ. ហ្គោ
ដើមៈ «មកពីជំនឿទៅកាន់ជំនឿ» ដែលយើងអាចបក
ស្រាយបានច្រើនយ៉ាង៖ «ពីព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់
របស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅជំនឿរបស់អ្នកជឿ» ឬ «ពីជំនឿ
របស់អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អទៅដល់ជំនឿរបស់អ្នកស្តាប់»
ឬ «ពីជំនឿចាស់ទៅជំនឿថ្មី» ឬ «ពីជំនឿដើម
ដំបូងដល់ជំនឿពេញលក្ខណៈ» ឬ «ជំនឿដែលចម្រើន
ឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ»។ ង. ហាបាកុក ២.៤។ ច. គម្ពីរ
ប្រើពាក្យ «ព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់» សំដៅ
ទៅលើការវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោកគឺមិនមែនចង់
សំដៅទៅលើកំហឹងដែលជាសន្តានចិត្តអាក្រក់នោះ
ឡើយ។ ឆ. យើងអាចបកប្រែតាមរបៀបផ្សេងៗ
ថា៖ សភាវៈរបស់ព្រះអង្គជាព្រះជាម្ចាស់ក្តីនិស្ស័យជា
ព្រះជាម្ចាស់ក្តីឬទេវជាតិក្តី។ ដ. ពាក្យដើមៈ «រូប
កាយដែលរមែងតែងតែរលួយ»។

ឈ. ហ្គោដើមៈ «ពួកគេយកការកុហកមកជំនួស
សេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ញ. ពាក្យ «ព្រះ
ពិរោធ» សូមអានសេចក្តីពន្យល់នៅរ៉ូម ១.១៨។ ដ

. ទំនុកតម្កើង ៦២.១៣។

ប. យើងអាចបកប្រែពាក្យនេះថា៖ ជាគ្រូបង្រៀន
កូនក្មេងឬជាគ្រូបង្រៀនមនុស្សអវិជ្ជាក៏បាន។ ខ.
ប្រហែលជាលោកប៉ូលចង់មានប្រសាសន៍អំពីការ
លូតលាស់បដិមាករឬវត្ថុសក្ការៈផ្សេងៗយកទៅធ្វើ
ជំនួញ គឺវត្ថុដែលសាសន៍ដទៃតម្កល់ទុកនៅក្នុងវិហារ
នៃព្រះរបស់គេ។

ឈ. អេសាយ ៥២.៥។ ណ. ទំនុកតម្កើង
៥១.៦។ ត. ពាក្យដើមៈ «ព្រះពិរោធ»។ ថ. ឬ
សេចក្តីពិត។

ទ. ទំនុកតម្កើង ១៤.១-៣; ៥៣.២-៤។ គ. ទំនុក
តម្កើង ៥.១០; ១៤០.៤។ ន. ទំនុកតម្កើង ១០.៧។
ប. អេសាយ ៥៩.៧-៨។ ឆ. ទំនុកតម្កើង
៣៦.២។ ដ. «សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់» ត្រង់
នេះសំដៅទៅលើវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែល
គង់នៅជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ភ. ពាក្យ
ដើមៈ «ឥតគិតថ្លៃ»។

ម. យើងអាចបកប្រែម្យ៉ាងទៀតថា៖ «តើយើងគិត
ដូចម្តេចចំពោះលោកអប្រាហាំដែលជាបុព្វបុរសយើង
ផ្នែកខាងលោកីយ៍ តើលោកបានទទួលអ្វីខ្លះ?»។ ណ.
យ. កំណើតពិភពលោក (លោកុប្បត្តិ) ១៥.៦។ រ.
ទំនុកតម្កើង ៣២.១-២។

ឈ. «ព្រះពិរោធ»៖ សូមអានសេចក្តីពន្យល់នៅ
១.១៨។ រ. កំណើតពិភពលោក (លោកុប្បត្តិ)

១៧.៥១.ស. កំណើតពិភពលោក (លោកុប្បត្តិ)
១៥.៥១

ច. សេរីភាព (និក្ខមនំ) ២០.១៧; ទុតិយកថា
៥.២១១.ឆ. ពាក្យដើម: បាបក៏ស្លាប់ដែរ។

ហ. ពាក្យដើម «ព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោស»
សំដៅទៅលើស្ថានភាពថ្មីរបស់អ្នកជឿ គឺជាជីវិត
ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យបានសុចរិតដោយចូល
រួមជាមួយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។

ឡ. យើងអាចបកប្រែតាមរបៀបផ្សេងៗថា «បាន
ទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច» ឬ «បានទទួលជីវិត
និងបានសោយរាជ្យ»។

អ. ពាក្យដើម «យើងទាំងអស់គ្នាដែលបានស្លាប់
ផ្នែកខាងបាប»។ ក. «សិរីរុងរឿង» ត្រង់នេះសំដៅ
ទៅលើប្រទានភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ព្រះបិតា។ ខ.
«ខ្លួនយើង» មិនមែនសំដៅទៅលើរូបកាយទេគឺចង់
និយាយអំពីអ្វីៗដែលផ្សំជាបុគ្គលយើងនេះឡើង
ហើយជាប់មាននិស្ស័យបាប។ គ. ឃ្លាដើម «ស្លាប់
ខាងបាប» (ដូចនៅរ៉ូម ៦.២ ដែរ)។ ព្រះយេស៊ូមិន
ដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាល់តែសោះប៉ុន្តែព្រះអង្គរួម
សាមគ្គីជាមួយមនុស្សទាំងអស់។ ដោយព្រះអង្គ
សោយទិវង្គតនិងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ព្រះអង្គ
រំដោះអស់អ្នកដែលរួមរស់ជាមួយព្រះអង្គឲ្យបានរួច
ផុតពីអំណាចរបស់បាប។

ឃ. ឃ្លាដើម: បងប្អូននឹងទៅជាទាសកររបស់អំពើ
បាបដែលនាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់ឬមួយទៅជាទាសករ
របស់ការស្តាប់បង្គាប់ដែលនាំបងប្អូនទៅរកសេចក្តី
សុចរិត។ ង. ពាក្យដើម: ប្រាក់ខែឬប្រាក់ឈ្នួល។

ជ. ឃ្លាដើម «ជាប់ជាល្មើយរបស់វិន័យ (ឬច្បាប់)
នៃបាប»។ ឈ. ឃ្លាដើម «បម្រើវិន័យរបស់បាប»
។ ញ. ក្នុងឯកសារខ្លះជាភាសាក្រិកមានបន្ថែមថា «
ជាអ្នកដែលមិនរស់នៅតាមរបៀបលោកីយ៍តែតាម
របៀបព្រះវិញ្ញាណ»។ ដ. ឃ្លាដើម «ឲ្យរួចផុតពីវិ
ន័យរបស់អំពើបាប»។

ប. «អប្ប» ជាពាក្យស្និទ្ធស្នាលដែលកូនហៅ
ឪពុកត្រូវនឹងពាក្យខ្មែរថា: «ប៉ា! ពុក! ឬ ឪ»។ ខ.
ពាក្យដើម «នៅក្រោមអំណាចអ្វីៗដែលគ្មាន
ប្រយោជន៍»។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតពិភពលោក
មកដើម្បីឲ្យទទួលសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គតែដោយ
មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាបពិភពលោកទាំងមូលបាន
ឃ្លាតចាកពីទីដៅរបស់ខ្លួនហើយជីវិតបែរជាគ្មានន័យ
ត្រូវតែស្លាប់។ ឈ. ឃ្លាដើម: «ឲ្យរួចផុតពីទាស
ភាពនៃសេចក្តីរលួយ»។ ណ. ពាក្យដើម «មើល
ឃើញ»។

គ. យើងអាចបកប្រែឃ្លានេះម៉្យាងទៀតថា: «ព្រះ
ជាម្ចាស់ធ្វើគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដើម្បីផ្តល់សេចក្តីល្អ
ដល់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គ»។ ច. ពាក្យដើម
«អស់អ្នកដែលព្រះអង្គស្គាល់ជាមុន» មានន័យថា
ព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់យើងមុនដែលយើងស្គាល់ព្រះអង្គ
ឬ មុនពេលដែលយើងមានរូបរាងឡើង។ ឝ. ទំនុក
តតឡើង ៤៤.២៣។

ឝ. គឺលោកយ៉ាកុប។ ១. កំណើតពិភពលោក/លោ

កុប្បុត្តិ ២១.១២។ ប.កំណើតពិភពលោក/លោកុប្បុត្តិ ១៨.១០។ ជ. កំណើតពិភពលោក/លោកុប្បុត្តិ ២៥.១៣។ ព. ម៉ាឡាតី ១.២-៣ ឃ្លាដើម «យើងស្រឡាញ់យ៉ាកុបតែយើងស្អប់អេសាវ»។ ក. សេរីភាព/និក្ខមនំ ៣៣.១៩។ ម. ពាក្យដើម «ក្នុងអ្នក»។ ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យសេចក្តីជោគជ័យមានចិត្តវិងរូសដើម្បីសម្តែងព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះអង្គដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលដោយប្លូទិបាដិហារិយ៍ផ្សេងៗ (សេរីភាព/និក្ខមនំ ៧-១២)។

យ. សេរីភាព/និក្ខមនំ ៩.១៦។ វ. អេសាយ ២៩.១៦, ៤៥.៩, ៦៤.៧។ ល. ពាក្យដើម «ចូរនែសេចក្តីពិរោធ»។ រ. ពាក្យដើម «ចូរនែសេចក្តីមេត្តាករុណា»។ ស. ហូសេ ២.១, ២.២៥។ ហ. អេសាយ ១០.២២-២៣។ ឡ. ពាក្យដើម «ព្រះអម្ចាស់នៃកងទ័ព»។ ពាក្យកងទ័ពនេះចង់សំដៅទៅលើហ្វូងផ្កាយទាំងអស់ដែលគេចាត់ទុកថាមានអំណាចលើពិភពលោកទាំងមូល។ ដូច្នេះពាក្យ «ព្រះអម្ចាស់នៃកងទ័ព» មានន័យថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជាអម្ចាស់លើអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានអំណាចលើពិភពលោកទាំងមូល។

អ. អេសាយ ១.៩; កំណើតពិភពលោក ១៩.២៤-២៥។ ក. អេសាយ ៨.១៤, ២៨.១៦។ ខ. ពាក្យដើម «ពុំមែនតាមចំណេះ» មានន័យថា: គេមិនស្គាល់គម្រោងការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលសង្គ្រោះមនុស្សដោយជំនឿគឺមិនគិតពីកុសលផលបុណ្យរបស់គេ។ គ. ពាក្យដើម: «ព្រះគ្រីស្ទជាទីបញ្ចប់របស់វិន័យ» ក្នុងភាសាក្រិក ពាក្យ «ទីបញ្ចប់» នៅត្រង់នេះចង់បញ្ជាក់អំពីគោលដៅផងការសម្រេចពេញលក្ខណៈផង និង ចប់សព្វគ្រប់ផង។ យើងអាចបកប្រែម៉្យាងទៀតថា «វិន័យនាំទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ»។

• យ. លេវីវិន័យ ១៨.៥ (សូមអានកាឡាទី ៣.១២ និង លូកា ១០.២៨ ដែរ)។ ង. ទុតិយកថា ៣០.១២-១៣។ ច. ទុតិយកថា ៣០.១៤។

ឆ. អេសាយ ២៨.១៦។ ជ. យ៉ូអែល ៣.៥។ ឈ. ឃ្លាដើម «ល្អណាស់បង្កើនរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អៗមក!»។ ក្នុងឯកសារខ្លះនៅជំនាន់ដើមមានបន្ថែមថា: «ល្អណាស់បង្កើនរបស់អ្នកដែលនាំសេចក្តីសុខសាន្តអ្នកដែលនាំដំណឹងល្អៗមក» អេសាយ ៥២.៧។ ញ. អេសាយ ៥៣.១, យ៉ូហាន ១២.៣៨។ ដ. បូកេតមកពីព្រះបន្ទូលស្តីអំពីព្រះគ្រីស្ទ។ ប. ទំនុកតម្កើង ១៩.៥។ ខ. ទុតិយកថា ៣២.២១។ ឈ. អេសាយ ៦៥.១។ ណ. អេសាយ ៦៥.២

ត. ១៧ឡាវតាក្យត្រ ១៩.១០, ១៤។ ថ. ១៧ឡាវតាក្យត្រ ១៩.១៨។ ទ. ក្នុងឯកសារដើមខ្លះជាភាសាក្រិកមានឃ្លាបន្ថែមថា: «ប្រសិនបើព្រះអង្គជ្រើសរើសគេដោយសារគេប្រព្រឹត្តតាមវិន័យបានសេចក្តីថាមិនមែនមកពីព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសទៀតឡើយបើមកពីព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសនោះការប្រព្រឹត្តតាមវិន័យលែងមានលក្ខណៈជាការគោរពតាមវិន័យទៀតហើយ»។ ឆ. ទុតិយកថា ២៩.៣។ ន. «តុ» មានន័យថាតុម្ហូបអាហារបូជ្ញយសំដៅទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិ។ អ្នកខ្លះបកស្រាយថាជាតុដែលគេប្រើសម្រាប់ធ្វើយញ្ញូជា។ ប. ទំនុកតម្កើង ៦៩.២៣-២៤។ ពាក្យ «កោងខ្ពង» មានន័យថាធ្វើខ្ញុំកញ្ជះគេ។

ដ. ឬមកផ្សំក្នុងចំណោមមែកនុំ។

៣. អេសាយ៥៩.២០-២១។•ក. សាសន៍អីស្រា អែលក្លាយទៅជាសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកពីគេ បដិសេធមិនព្រមទទួលដំណឹងល្អ។•ម. អេសាយ ៤០.១៣។•យ. យ៉ូប៤១.៣។•រ. យើងអាចបក ប្រែឃ្លានេះថា«គោរពបម្រើព្រះអង្គត្រឹមត្រូវតាមព្រះ វិញ្ញាណ»ក៏បាន។ការថ្វាយបង្គំដ៏ត្រឹមត្រូវមិនមែន គ្រាន់តែជាការយកវិការខាងក្រៅដូចធ្វើបុណ្យទានឬធ្វើ យញ្ញបូជានោះឡើយ គឺថ្វាយបង្គំស្របតាមលក្ខណៈ ដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ(យ៉ូហាន ៤.២៣-២៤)។

ល. ឃ្លាដើម «អ្នកឲ្យ» មានន័យថាចែកទ្រព្យ របស់ខ្លួនឬចែកព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ។•វ . សុភាសិត ៣.៧។•ស. សុភាសិត ៣.៤ (យោង តាមគម្ពីរសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ជាភាសាក្រិក)។•ហ. ទុតិយកថា ៣២.៣៥។

ឡ. សុភាសិត ២៥.២១-២២។•អ. ពាក្យដើម« អាជ្ញាធរកាន់ដាវ»។ពាក្យដាវនេះចង់សំដៅទៅលើ អំណាចដែលនាំមនុស្សទូទៅឲ្យគោរពច្បាប់និងដាក់ ទោសអ្នកដែលមិនគោរពច្បាប់។•ក. ពាក្យដើម: សងសឹកនិងព្រះពិរោធ(កំហឹង)។•ខ. យើងអាចបក ស្រាយថា«ធ្វើដោយគិតដល់ព្រះជាម្ចាស់»ព្រោះព្រះ អង្គប្រទានអំណាចឲ្យអាជ្ញាធរ។•គ. សេរីភាព(និក្ខម នំ) ២០. ១៣-១៧។ឯកសារដើមខ្លះមានបន្ថែមវិ ន័យ «កុំធ្វើបន្ទាល់ក្លែងក្លាយ»។•យ. លេវីវិស័យ ១៩.១៨សូមអានម៉ាថាយ ១៩.១៨-១៩ផងដែរ។

ង. «ថ្ងៃ»:ចង់សំដៅទៅលើថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់ នឹងយាងត្រឡប់មកវិញ។•ច. សេចក្តីងងឹតជា និមិត្តរូបនៃអំពើអាក្រក់ឬចិត្តអាក្រក់ដែលបណ្តាលឲ្យ

មនុស្សរៀរចាកឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ពុំអាចទទួលព្រះ ជន្មរបស់ព្រះអង្គបាន។•ឆ. ក្នុងភាសាដើមមានលក្ខ ណៈជាពាក្យសម្បថ។•ជ. ឃ្លាដើម«អណ្តាតទាំង អស់នឹងប្រកាស» អេសាយ៤៥.២៣,៤៩.១៨។

ឈ. ពាក្យដើម: កសាង។•ញ. ទំនុកតម្កើង ៦៩.១០។

ដ. ទំនុកតម្កើង ១៨.៥០។•ប. ទុតិយកថា ៣២.៤១។•ខ. ទំនុកតម្កើង ១១៧.១។•ឈ. អេ សាយ ១១.១,១០។លោកយេសាយត្រូវជាឪពុក របស់ស្តេចដាវីឌ។•ណ. ពាក្យដើម«ព្រះហឫទ័យ ប្រណីសន្តោស»។•ត. យើងអាចបកប្រែម្យ៉ាង ទៀតថា«កិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់»។

ច. តំបន់អីលីវីស្ថិតនៅភូមិភាគខាងជើងរៀងខាង លិចនៃប្រទេសក្រិក។•ទ. អេសាយ ៥២.១៥។•ធរ. យើងអាចយល់ម្យ៉ាងទៀតថា «ពេលខ្ញុំមករកប ងប្អូន ខ្ញុំមកដោយព្រះគ្រីស្តយល់ស្របទាំងស្រុង ផង»។

ន. ឃ្លាដើម:«សូមបងប្អូនជំរាបសួរគ្នាទៅវិញទៅ មកដោយចើបគ្នាយ៉ាងវិសុទ្ធ»។សាសន៍ខ្មែរជំរាបសួរ គ្នាដោយលើកដៃសំពះរីងនៅមជ្ឈឹមបូព៌ាប្រទេសគេ មានទម្លាប់ជំរាបសួរគ្នាដោយចើបគ្រឿងចើបជាមួយ ស្រ្តីៗហើយប្រុសៗជាមួយប្រុសៗ។